73STE JAARGANG No. 9625 ZATERDAG 22 SEPTEMBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23838. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

De kwestie der . Pensioenfonds-beleggingen

Antilliaanse ambtenaren zetten strijd voor hun rechten voort

Is de regering niet te vinden voor een democratisch gesprek?

Beleggers en belagers!

Willemstad. — De storm rondom het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen schijnt bedaard te zijn. De (gedwongen) „beleggers" hebben hun standpunt duidelijk en openbaar kenbaar gemaakt aan de regering en de Staten van de Nederlandse Antillen. Het regeringsstandpunt ligt vervat in de afwijzingen op alle verzoeken, welke tot haar werden gericht. In het jongste nummer van „De Ambtenaar van de Nederlandse Antillen" vind men een chronologisch overzicht van de officiële correspondentie over dit onderwerp. Daarmede komt de Ambtenaar tot een nuttige consolidatie van de toestand, zoals deze zich tot nu toe heeft ontwikkeld.

Daarnaast waren er echter nog de uitlatingen van de minister van financiën, waartegen de Bond heeft geprotesteerd. Hoewel de minister later opmerkte, dat zijn woorden verkeerd waren begrepen, heeft hij de juiste wijze van opvatting nooit medegedeeld; zijn woorden zijn dan ook vermoedelijk niet misverstaan. Waar noch van hem, noch van de zijde van de Centrale Regering enige verklaring volgde, mag men zelfs aannemen, dat de minister de spreekbuis is geweest van zijn regering.

Wel bekend met deze uitlating van de minister, waarin de houding van de ambtenaren werd omschreven als „alles uit de Antillen willen halen, zonder er iets voor terug te doen"; minder spontaan dan de zusterafdeling Curaçao, maar kennelijk doordacht en wel beredeneerd, heeft ook de afdeling Aruba van de Ambtenarenbond zich duidelijk uitgesproken tegen het beleid van het College van Commissarissen en het spel van de regering met het Pensioenfonds. Zonder uitzondering hebben nu alle deelgenoten in het Pensioenfonds zich thans uitgesproken tegen het beleid van de beleggingen: de afdelingen Aruba en Curaçao en de Bond van Gepensioneerden van de Nederlandse Antillen, samen verenigd in de A.N.A.A.B. en de beide R.K. Verenigingen voor Onderwijzend Personeel „Don Bosco" en „Sint Thomas", welke beide verenigingen eveneens deel zullen gaan uitmaken van de Ambtenarenbond. Deze bond heeft iedere afdeling in staat gesteld een eigen standpunt kenbaar te maken. Deze standpunten zijn gelijkluidend. De veroordeling van het beleid inzake de lokale beleggingen is thans het duidelijk omschreven en eensgezind standpunt van de bijna 2300 deelgenoten, die mede-zeggenschap willen hebben in het beleid van het beheer van hun spaarpenningen. De regering zegt: neen! Langs de weg der officiële correspondentie schijnt weinig te bereiken te zijn.

De storm lijkt bedaard, het spel lijkt verloren.

De ambtenaren zouden zich hierbij kunnen neerleggen, gedachtig het feit, dat een spel wisselende kansen biedt van verlies en winst. Ook de ambtenaren zouden kunnen tonen sportieve verliezers te zijn. Maar het gaat hier niet om het spel: het gaat om de knikkers! De ambtenaren hebben hun knikkers ingezet en de tegenpartij heeft plotseling de spelregels naar eigen inzicht veranderd en gaat hun knikkers gebruiken om deze elders in te zetten. Met geslonken knikkerbuil protesteren de ambtenaren vergeefs.

De standpunten van beide partijen staan wel lijnrecht tegenover elkaar. De ambtenaren hebben talrijke motieven aangevoerd, welke het gezond verstand hen ingaf. De regering ziet de redelijkheid van deze verzoeken niet in òf wil de eenmaal voorgenomen plannen door dik en dun doorzetten. Het is moeilijk daartegen te vechten met democratische middelen. Toch schijnt de Bond zich op het standpunt te stellen, vastberaden voort te gaan op de eenmaal ingeslagen weg en deze waardig te bewandelen, zonder echter de moeilijkheden uit de weg te gaan. De Ambtenarenbond weet zich daarbij gesteund door al haar leden en door het gezond verstand van een ieder, die het menigsverschil objektief bekijkt. Onzerzijds willen wij aanvoeren, dat het ons verwondert, dat in het verslag omtrent het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen over het jaar 1955, dat ons kort geleden werd toegezonden, gesproken wordt over „pensioengerechtigde dienst" en over „deelgenoten", maar dat door de regering het recht ontzegd wordt aan de ambtenaren, medezeggenschap uit te oefenen.

Volgens het zojuist genoemd verslag steeg het aantal actieve deelgenoten in het Fonds in 1955 tot 2166. Wanneer nu tevens blijkt, dat bijna 2300 ambtenaren via hun bond om medezeggenschap hebben gevraagd en geprotesteerd hebben tegen het huidige beleid terzake van de beleggingen, dan vinden wij het op zijn zachtst uitgedrukt bevreemdend, dat deze kwestie niet volgens democratisch beginsel in der minne kan worden geschikt.

Ook buiten de Nederlandse Antillen volgt men de kwestie van het Antilliaans Pensioenfonds met aandacht. Daartoe hebben de woorden van onze minister van financiën niet weinig bijgedragen. Met name in Nederland vraagt men zich in ambtenarenkringen met bezorgdheid af, wat gaat gebeuren. Het herhaalde „neen" van de regering zal niet nalaten bevreemding te wekken en het lijkt ons geenszins uitgesloten, dat over de juridische en sociale gevolgen van het Antilliaans regeringsstandpunt op internationaal niveau van gedachten gewisseld zal worden. Dit vervult ons met grote zorg, omdat de jonge zelfstandigheid van de Nederlandse Antillen door velen als een belangwekkend experiment gezien wordt.

In dit verband wijzen wij op de wereldopinie, welke na een duidelijke aanvankelijke sympathie plotseling tegen Indonesië gericht was, zelfs na de glamour-reis van president Soekarno. Deze meende het zich te kunnen veroorloven een streep te halen door de vroeger overeengekomen en erkende schulden aan Nederland. Niet ten onrechte werd daarbij de vergelijking gemaakt met de naasting van het Suezkanaal door president Nasser.

Op beduidend lager niveau, maar ten opzichte van de betekenis en de omvang van de Antillen relatief toch zeer belangrijk, ligt de „naasting" van het Pensioenfonds in de Nederlandse Antillen. Men kan weliswaar aanvoeren, dat de regering niet het totale pensioenfonds in de Antillen zelf wil doen beleggen, maar de regering kent zich wèl het recht toe, de omvang en de aard van die belegging te bepalen. Het is duidelijk, nu in principe enige medezeggenschap van de ambtenaren in het beleggingsbeleid en het beheer niet toegestaan wordt, dat het College eerste fase van de strijd afgesloten. Er blijven de ambtenaren weinig middelen over om de strijd op democratische wijze voort te zetten. Wellicht is de laatste brief over dit onderwerp nog niet geschreven en zal de Bond er bij de regering op blijven aandringen. In de brief van 12 juli (gepubliceerd in het augustus-nummer van „De Ambtenaar") voert de Bond nogal sterke argumenten aan.

Voorzover wij te weten konden komen is deze brief noe niet beantwoord. maar het zou ons niet verwonderen, wanneer ook dit rekwest met „neen" gehonoreerd wordt. Ook al zal het moeilijk zijn het herhaalde verzoek af te wijzen met cliché-uitdrukkingen als „geen termen aanwezig" of: „de redelijkheid hiervan wordt niet ingezien".

Er is van regeringszijde overigens nog geen enkel redelijk motief aangevoerd om de billijkheid van deze weigering te wettigen. Kan de regering bovendien wijzen op beduidende vrijwillige leningen van bankinstellingen e.d. uit de Antillen of elders voor de Antilliaanse objekten? Ons dunkt, dat wanneer zulke vrijwillige bijdragen verstrekt worden door ervaren beleggers, dat veel van de bezwaren van de ambtenaar zullen wegvallen, al blijft uiteraard het bezwaar van belegging in eigen, eenzijdig georiënteerd gebied bestaan en riskant. Ook het eigenmachtig optreden zonder naar goed bedoelde raad en billijke wensen van Commissarissen geen enkele waarborg meer kan zijn voor de ambte-

vervolgd naar pagina 5

EILANDSRAAD VERGADERDE

Haarkloverij, politiek en sentiment in discussies

Veel heen-en-weer-gepraat zonder tastbaar resultaat

Willemstad. — De Eilandsraad is gisteravond ontzettend lang en — naar achteraf bleek — volkomen onnodig in discussie geweest over het al of niet, en zo wel, op welke wijze intrekken van de vergunning van de heer J. E. la Cruz tot het onderhouden van een autobusdienst. De vergunning zou eerder worden ingetrokken, maar de heer La Cruz diende bij de raad een bezwaarschrift in. Een groot deel van de discussietijd ging heen met wat men zou kunnen noemen juridische haarkloverijen en toen dat eenmaal achter de rug was, kwamen de politiek en het sentiment aan het woord. En ondanks dit alles kwam men niet verder dan het volgen van het advies der commissie van voorbereiding, namelijk intrekking van de vergunning per 1 januari a.s.

De consequenties van dit besluit liet zich onmiddelijk voelen, want het volgende punt behelsde de intrekking der vergunning tot het onderhouden van een autobusdienst door de heer L. L. Webster, waarvoor de commissie directe intrekking had geadviseerd Een voorstel van de heer E. J. Broos (DP) om dit dan ook maar per 1 januari 1957 te doen. werd aangenomen.

De andere agendapunten gingen alle vrijwel zonder meer onder de hamer door. Dit waren de goedkeuring van het verslag van de rapporteur der IIe afdeling inzake de ontwerp-eilandsverordening nopens de instelling, het beheer en de exploitatie van de Vrije Zone Curaçao, de goedkeuring van een overeenkomst over de luchtkartering en een voorstel van het bestuurscollege tot toekenning van een gunstgave gelijk aan de door de Gereformeerde Kerk op Curaçao te betalen overdrachtsbelasting.

Onder de talrijke ingekomen stukken bevonden zich ook de ontwerpen eilandsverordening betreffende het verkrijgen van volkswoningen door huurders en de aanvullende begrotingen voor 1955 van de diensten der Watervoorziening, Openbare Werken en Volkswoningbedrijf.

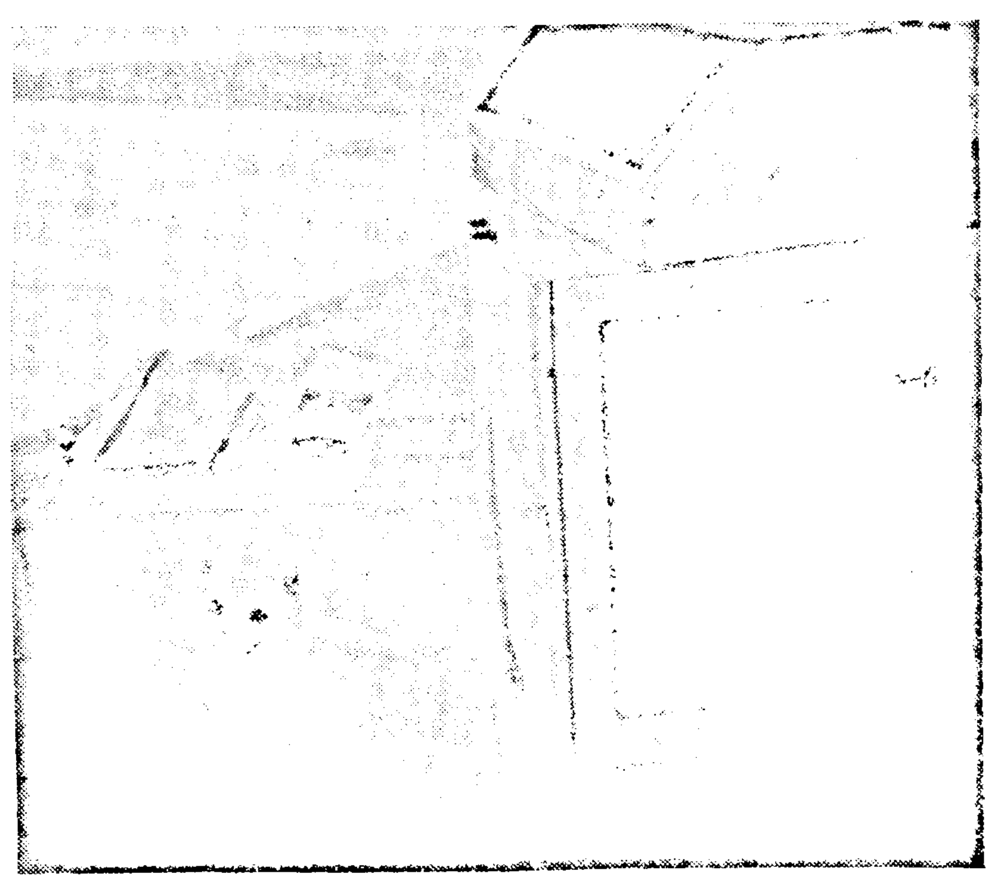
Bij de aanvang van de vergadering diende de fractie van de Democratische Partij een schrijven in, waarin werd gewezen op een onbillijkheid ten aanzien van de gouvernementsarbeiders over de verlofregeling. De fractie constateerde een achterstelling van de gouvernementsarbeiders bij de gouvernementswerklieden. Zij stelde dan ook de vraag, of het Bestuurscollege het nodige wil doen om de bestaande onbillijkheden op te heffen.

Aan het einde der vergadering deelde de voorzitter, gezaghebber M. P. Gorsira, mee, dat op 1 oktober aanstaande zal worden begonnen met de voorbereidende grondwerken voor de verkaveling en het bouwrijp maken van het landgoed Brievengat. Hij nodigde de raadsleden en de pers uit om op maandag 1 oktober 's morgens om negen uur op het landgoed aanwezig te zijn om de werkzaamheden in ogenschouw te nemen.

Gistermiddag arriveerde op Plesman Luchthaven een dertig leden van de Caracas Sportclub, die op Curaçao gedurende drie dagen hockey-wedstrijden komen spelen tegen C.H.C. en Hockeyclub Asiento. Op de foto het gezelschap, dat werd verwelkomd door mevr. I. Bakhuis en de heren A. J. P. Kusters, D. Zeidel, B. Prakken, A. Henze en M. Perret Gentil. Ook de Sportkoningin Lucile de Haseth was aanwezig om de gasten te verwelkomen.

Reizigers uit Holland

Gistermiddag arriveerden met de Hollandplane op Plesman Luchthaven dit aardig gezelschap vredige huisdieren. Een hondje, een hond, een stel kanariepietjes, (welke laatsten naar het Thomascollege verhuizen). Montere dieren, die zich na de luchtreis met de K.L.M. nog juist zo behaaglijk vinden als toen zij uit Nederland vertrokken.

Mr. BURGER Nederlands kabinetsinformateur

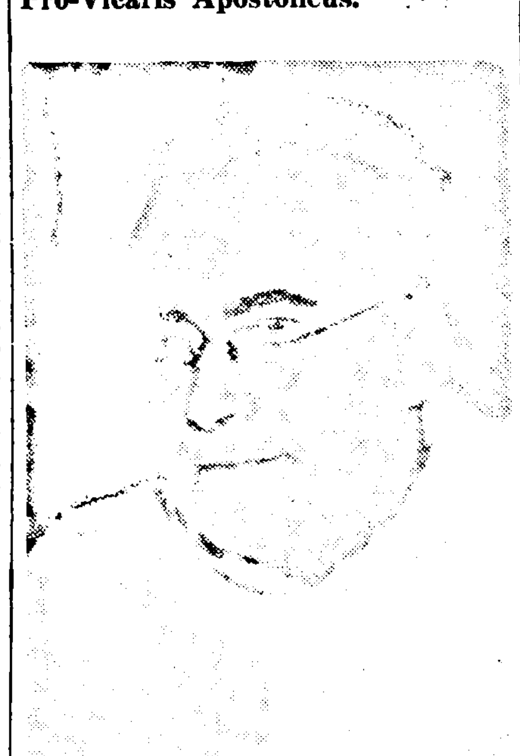
's-Gravenhage. — Het kabinet van H.M. de koningin deelde gisteren mede, dat Hare Majesteit aan mr J.A.W. Burger, fractievoorzitter van de Partij van de Arbeid in de Tweede Kamer, verzocht heeft een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid tot samenstelling van een kabinet. De heer Burger heeft de opdracht aanvaard.

Mr. Wouters (eindelijk) benoemd tot Eilandssecretaris van Bonaire

Willemstad. — Op aanbeveling van het Bestuurscollege van het eilandgebied Bonaire is heer mr A. W. Wouters gisteravond door de eilandsraad van voormeld eilandgebied met algemene stemmen (zeven) benoemd tot secretaris van het eilandgebied Bonaire.

Adres: Pro-Vicaris Apostolicus

Willemstad. — In aansluiting op ons bericht van gisteren inzake de bestuurswisseling van het Apostolisch Vicariaat der Nederlandse Antillen, kunnen wij thans nog mededelen, dat het secretariaat van de Pro-Vicaris Apostolicus gevestigd blijft op Brionplein 2, Curaçao, en dat dit ook het correspondentieadres is van de Pro-Vicaris Apostolicus.

DE H.E. PATER M. H. HULSMAN

De geruchten over de olie-staking op Aruba

P. W. F. A. neemt het op tegen vijanden van de bond

Oranjestad. — In een perscommuniqué, dat gisteren werd uitgegeven door de Petroleum Workers Federation of Aruba, worden de geruchten over door haar georganiseerde of gesteunde acties, welke de arbeidsrust bij Lago zouden verstoren, van de hand gewezen. Het communiqué noemt de geruchten vals en schadelijk voor het algemeen belang van Aruba en de Nederlandse Antillen. De geruchten zouden in de wereld zijn gebracht door „niets ontziende elementen" en typerend zijn voor „de mentaliteit en afkeurenswaardige strijdmethoden van de aartsvijanden van de vakbond". Het doel zou zijn de goede naam en het prestige van de PWFA te schaden.

Het communiqué zegt het te betreuren, dat „lieden, op wier schouder ambts- en beroepshalve een grote verantwoordelijkheid rust jegens de Arubaanse gemeenschap, door hun houding, direkt of indirekt, deze campagne in de hand hebben gewerkt."

De Bond zegt erkentelijk te zijn voor de houding van de Regering en de Gezaghebber, welke blijkt uit de verklaringen, welke door deze instanties werden afgegeven.

In het communiqué wordt de „obstinate houding" van de „Beurs- en Nieuwsberichten" gelaakt, in het bijzonder omdat dit blad het enige was, dat „zonder te bevoegder plaatse te verifiëren en indachtig haar verderfelijke politiek en vijandige gezindheid t.a.v. de belangen van Antilliaanse arbeiders", deze geruchten zonder meer heeft gepubliceerd en daarna het officiële regeringscommuniqué van een naschrift heeft voorzien, „waarin op de meest onfatsoenlijke wijze de overheid voor leugenaar wordt uitgemaakt".

Middels het communiqué geeft de PWFA verder de verzekering, dat zij, noch in het openbaar, noch in besloten vergaderingen de mogelijkheid tot het houden van een staking of demonstratie gedurende het afgelopen weekend heeft besproken. De bond zegt zich bewust te zijn van haar verantwoordelijkheid. Indien bepaalde besluiten of maatregelen worden genomen, zal zij deze zelf en in het openbaar bekend maken.

De heer José Abraham Hernandez, secretaris-generaal van de PWFA, keerde donderdag van een reis naar de Verenigde Staten op Aruba terug. Hij vergezelde zijn schoonzuster, mevr. Rasmijn, die in Miami een medische behandeling onderging.

Olieexploratieconcessies voor Ohio Oil Company

New York. — De Ohio Oil Company of Guatemala heeft een olie-exploratie-concessie verkregen voor ongeveer 65% van haar oorspronkelijke claim van een miljoen acres in het Zuidwesten van Guatemala, nabij de Mexicaanse grens. De Ohio Oil Company beperkte haar oorspronkelijke claim tot een regeling van de overlaps met de Esso Standard en de Petroleos Guatemaltecos. De Ohio sloot ook twee half-om-half overeenkomsten voor gemeenschappelijke werkzaamheid met dochtermaatschappijen van de California Standard en de Union Oil voor twee verschillende delen van dit gebied.

Otium cum dignitate

Acht Kerken: parels aan een bisschopsstaf

Willemstad. — Ons bericht van gisteren betreffende de eervolle ontheffing van Z. H. Exc. Mgr. A. v. d. Veen Zeppenfeldt van het ambt van Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen betekent de afsluiting van een hoofdstuk der Antilliaanse Kerkgeschiedenis, waarvan het eerste door de onvergetelijke Mgr. Martinus Niewindt op zulk een grandiose wijze geschreven werd. En het is vooral terugbladerend naar deze eerste bladzijden van nauwelijks een eeuw geleden, dat het ons opvalt, hoe dit laatste pas afgesloten hoofdstuk in gelukkige harmonie is en een organische uitgroei betekent van het zaad, dat door de grote pionier der Antilliaanse Missie zo overvloedig en met zulk een vooruitziende blik werd gezaaid.

Immers toen Niewindt als Apostolisch Prefect hier op 27 augustus 1824 voet aan wal zette, trof hij in geheel het Rijksdeel weinig meer aan dan de kerk van de H. Anna op Otrabanda die alleen al op het eiland Curaçao voor 15000 katholieken dienen moest om van de 1500 zielen op Aruba en de 1400 op Bonaire nog te zwijgen.

De gigantische strijd, welke Mgr. Niewindt op zovele fronten gevoerd heeft, had in wezen slechts één doel: De vestiging van het Rijk Gods in het aan hem toevertrouwde hoekje van de wereld. En onder alles wat hij bouwde, was daarom het Huis van God het voornaamste. Zelfs mogen wij zeggen, dat al het overige wat hij in zijn constructief leven gebouwd heeft — zijn scholen en instituten — in diepste grond slechts dienden om de Godshuizen die hij oprichtte te vullen, maar ook het aantal van zijn kerken meer en meer uit te breiden.

Dit aantal is gedurende zijn herderschap over deze eilanden dan ook uitgegroeid tot een indrukwekkende lijst. Wij noemen slechts de kerk van de H. Bernardus te Kralendijk, Bonaire; de kerk van de H. Franciscus te Oranjestad, Aruba; kerken op Sint Maarten, Sint Eustatius en Saba: de kerk van de H. Jozef te Barber; de kerk van Santa Rosa, Santa Maria, Westpunt, San Willibrordo; de kerk van Santa Cruz op Aruba en die van Rincon op Bonaire.

Een indrukwekkende lijst inderdaad en tevens een illustratie van wat wij boven aanduidden als de gelukkige harmonie, de vaste, ononderbroken doorgetrokken lijn, de organische groei welke geconstateerd kan worden wanneer wij het Episcopaat van de thans scheidende Bisschop met dat van zijn grote voorganger vergelijken.

De aanvang van zijn Episcopale bestuursperiode in 1949 stelde Mgr. voor twee met elkander samenhangende feiten: de laatste wereldoorlog en de economische stimulans, welke deze voor de Antillen te weeg had gebracht, heeft enerzijds het bevolkingsaantal met rasse schreden doen toenemen, maar deze zelfde oorlog had nieuwbouw van kerken om dit bevolkings accres op te vangen verhinderd.

Daarmede was door de aard der tijden zelf het Episcopaat van Mgr. Zeppenfeldt naar zijn wezenlijke betekenis bepaald: hij had Niewindt na te volgen in de bouw van Godshuizen, het meest essentiele onmisbare voor de verbreiding van Gods Rijk hier op aarde.

En Mgr. Zeppenfeldt heeft gebouwd.

Onder zijn Bestuur verrezen nieuwe kerken op Bonaire (Antriol); Philipsburg, St. Maarten; op Paradera en Brazil op Aruba en op Soto, Charo, Suffisant en Steenrijk op Curaçao. Wat het stichten van deze kapitale gebouwen (want vandaag aan de dag zijn wat muren met een strodak niet voldoende meer) aan zorgen met zich heeft meegebracht en welk een voorzichtig en gezond economisch beleid er vereist werd

(Vervolg naar kolom 6

(Vervolg van kolom 7)

om in zeven jaar acht kerken te bouwen, het zijn vragen waarop het nauwkeurig antwoord door ons buitenstaanders wel niet gegeven kan worden, ofschoon het door ons wel kan worden vermoed.

Met dit al was het sinds lang bekend, dat een slepende ziekte de gezondheid en de kracht van Monseigneur ondermijnde en dit in zulk een mate, dat hij — naar ons blad gisteren meldde — op 3 juli j.l. aan Rome ontheffing gevraagd heeft van de zware last, welke sinds 1949 op zijn schouders drukte.

De beste wensen van al zijn gelovigen begeleiden Monseigneur zonder twijfel: bepaaldelijk de velen, die zullen neerknielen in een der talrijke kerken door hem gebouwd, laten zij in hun gebeden hem gedenken die aan God deze nieuwe Woonstee op aarde en aan hen deze haard gaf van goddelijke liefde en kracht.

Nieuwe Britse Consul maakt kennis met BWI-gemeenschap

Willemstad. — De nieuwe Britse Consul op Curacao, de heer Hugh Rabbitts, maakte donderdagavond voor het eerst kennis met de Brits West Indische gemeenschap op ons eiland. Deze kennismaking, tevens eerste openbare optreden van de heer Rabbitts, vond plaats gedurende een Algemene leden vergadering van de „British West Indian Association" in het Clubgebouw op Marchena. Zoals bekend is de Britse Consul ex officio Voorzitter van bedoelde vereniging.

Een belangrijk gedeelte van de rede van de heer Rabbitts was gewijd aan de „topic", welke de bevolking van de Brits Westindische eilanden dezer dagen bezig houdt, nl. „Federatie". Mr Rabbitts was van mening, dat de komende federatie ongetwijfeld van gewichtige belang zal zijn voor de sociale en economische vooruitgang van het volk van deze Caraibische gebieden. De Consul was er van overtuigd, dat de landskinderen op deze eilanden volkomen in staat zijn om hun eigen interne aangelegenheden in een hechte federatie zelf te regelen.

De consul maakte een zeer goede indruk op de talrijke aanwezigen, aldus deelde men ons van B.W.I. zijde mede.

Na de toespraak van de consul ging de vergadering door met enige belangrijke, huishoudelijke aangelegenheden, z.a. plannen voor de viering van de 4e verjaardag van de vereniging op 29 september as., de Poppy Day verkoop-aktie, op 11 november as. enz.

Washington. — Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van defensie heeft te Washington verklaard, dat de omvang van de Amerikaanse strijdkrachten in Europa en het Middellandse Zeegebied, vergeleken met de jaren 1951 en 1952, weliswaar verminderd is, maar dat de vuurkracht van de troepen in deze gebieden duizenden malen groter is dan in genoemde jaren. Deze toeneming is veroorzaakt door de nieuwe kernwapens, door draadloos geleide projektielen en door vliegtuigen met straalaandrijving.

Morgen „Paradise"s Softballtournooi

Willemstad. — Het Softball-toernooi van de vereniging „Paradise", ter gelegenheid van haar 5-jarig bestaan zal morgenochtend geopend worden met een groots défilé, waarin alle deelnemende verenigingen zullen meelopen. Er zullen 3 wedstrijden gespeeld worden, nl.: Altamire — Unidos, Paradise — Dunlop en Galletas de Avila — Chesterfield. Alle wedstrijden zullen verspeeld worden op het Athene-terrein te Groot Kwartier. Behalve de prijzen voor de winnaars zullen er ook individuele prijzen gegeven worden voor de beste prestaties. Gezien de grote belangstelling, die voor deze tak van sport bestaat, mag verwacht worden, dat het morgen op Groot Kwartier zeer druk zal zijn.

Fernando Yrausquin directeur „Viajes Venezuela"

Willemstad. — Tot directeur van het Touristenbureau „Viajes Venezuela" te Caracas, dat zich sinds kort ook belast met de bevordering van het toerisme uit Venezuela naar de Nederlandse Antillen, is benoemd de heer Fernando Yrausquin. De heer Yrausquin, een broer van de heren Ruben en Alex Yrausquin en gehuwd met een zus van de heer Henry de Jongh van het bekende Sporthuis de Jongh, was voor dezen directeur van een wisselkantoor te Caracas en had als zodanig reeds enige ervaring op toeristisch gebied.

Zoals bekend, zullen op het kantoor van de „Viajes Venezuela" ook andere informaties dan op louter toeristisch gebied over de Nederlandse Antillen te verkrijgen zijn.

Actie voor „Stichting voor Hulp aan Gebrekkige Kinderen"

Willemstad. — Vrijdag jl. kwam een damescomité bijeen onder voorzitterschap van mevr. M. Struycken ter bestudering van een te voeren aktie in verband met plannen voor het aanwerven van donateurs voor de „Stichting voor hulp aan Gebrekkige Kinderen", ter gelegenheid van haar tienjarig bestaan.

Het comité bestaat uit de volgende dames (in alfabetische volgorde): mevr. M. P. Gorsira, mevr. E. Jonckheer, mevr. H. H. Koppers, mevr. C. D. Kroon, N. Lancaster, mevr. L. H. Palacios, mevr. A. Senior, mevr. M. Struycken en mej. A. M. R. Rigaud, secretaresse.

Op het Tehuis voor de Gebrekkige Kinderen, het Mons. Verriet Instituut op Santa Maria, drukt nog een schuld van ƒ 71.000,—, waarvan ƒ 26.000,— rentedragend.

Afgezien van deze grote schuld, die moet worden afgelost, heeft men natuurlijk nog de hoge kosten voor het instandhouden van het Tehuis.

Het comité stelt zich voor door het aanwerven van donateurs de Stichting van een vaste jaarlijkse bijdrage te verzekeren en hiermede de grote uitgaven te verlichten.

Begin oktober zal met deze aktie aangevangen worden.

Het comité spoort iedereen aan reeds nu hiermede rekening te houden. Laat iedereen klaar staan met zijn bijdrage.

HUBERT BOOI naar Puerto Rico

Willemstad. — Vandaag vertrekt de heer Hubert Booi, die als electriciën bij de CPIM werkzaam was, naar San Juan op Puerto Rico, waar hij met een beurs van de Caraibische Commissie gedurende twee jaar aan de Universidad de las Piedras zal gaan studeren.

De dreigende havenstaking te New York

Willemstad. — Naar wij van de zijde van de Grace Line vernemen, is als zeker aan te nemen, dat de havenstaking te New York, die per 1 oktober zou uitbreken, niet door gaat. Indien er alsnog een staking zou uitbreken, is dit niet voor de tweede helft van oktober te verwachten.

Tweede Kanaalconferentie geëindigd

Kwestie waarschijnlijk binnenkort voor V.N.

PINEAU vond conferentie „tamelijk moeilijk"

Londen. — De tweede Suez-kanaalconferentie is uiteengegaan met als resultaat, dat de kwestie hoogstwaarschijnlijk binnenkort zal worden voorgelegd aan de Verenigde Naties en dat 12 van de 18 landen, die op de eerste conferentie zich hadden verenigd met de gedachte van een internationaal beheer over het kanaal, hebben aangekondigd, dat hun deelneming aan de „Cascu" zo goed als zeker is.

De zes delegaties, die zich in afwachting van het standpunt van hun regering niet hebben willen uitspreken over het lidmaatschap van de Cascu, zijn Zweden, Denemarken, Japan, Ethiopië, Pakistan en Perzië.

Algemeen wordt dit resultaat beschouwd als een aanduiding, dat de westelijke mogendheden „belangrijk minder ver zijn gegaan dan zij oorspronkelijk van plan waren, om de eenheid tussen de achttien landen, die in het eerste stadium van de conferentie niet zo bijzonder groot bleek, te handhaven.

Uit Parijs wordt gemeld, dat in doorgaans welingelichte kringen daar is gezegd, dat er in het Brits-Franse front ten aanzien van de Suezkwestie gedeeltelijk een breuk is gekomen. De besluiten van de conferentie van Londen worden gezien als een diplomatieke nederlaag voor Engeland en Frankrijk en als een overwinning voor Egypte.

Minister Pineau verklaarde op de conferentie, dat hij de slotvergadering niet kon onderschrijven zonder eerst met zijn regering ruggespraak te hebben gehouden. En als de Franse regering de verklaring zou steunen, zou dit zijn met een aantal reserves.

Aan de verzekering, dat de toekomstige akties zullen leiden tot een werkelijk internationaal beheer van het kanaal, wordt te Parijs geen geloof gehecht.

Minister Pineau zeide vrijdagavond bij zijn terugkeer, dat Frankrijk zich zijn vrijheid van handelen volledig voorbehoudt en ten aanzien van de Suez-kwestie aan geen enkele aktie zal deelnemen, die tegen zijn belangen indruist.

Pineau, die er moe en tamelijk teneergeslagen uitzag, toen hij in Parijs aankwam, zeide nog, dat de conferentie „tamelijk moeilijk" was geweest. Hij betreurde het, dat vertegenwoordigers van enige „aarzelende landen" van de vrijheid om geen officiële verbindingen aan te gaan, gebruik hadden gemaakt, om niet tot de gebruikersvereniging toe te treden, voordat ruggespraak met de respektieve regeringen is gehouden. „Ik denk — zo zeide Pineau — dat wij eerst genoodzaakt zullen zijn naar de Verenigde Naties te gaan en dat betekent de Veiligheidsraad en niet de Algemene Vergadering".

Hij verklaarde verder, dat de organisatie van gebruikers van het kanaal zekere nadelen heeft. „Er zijn niet op voldoende wijze officiële verplichtingen voor alle ledenstaten vastgelegd, in het bijzonder op het stuk van de betaling van de tolgelden" — aldus de Franse minister van buitenlandse zaken.

Mannen van Mars landen op Aarde

Willemstad. — „Boekhandel Salas bericht ons, dat zojuist ontvangen zijn de allerlaatste titels in de boeiende, door de jeugd zo graag verslonden serie, „De Avonturen van Pinkie Pienter", n.l. „Mannen van Mars landen op Aarde" en „De Testpiloot". Ook de overige 4 delen van deze unieke serie van kleurrijke beeldverhalen zijn nog leverbaar. Pinkie Pienter, nek aan nek met Kuifje, heeft alle records gebroken wat populariteit betreft! Start dus je vliegende schotels, jongens, en zet koers naar „Boekhandel Salas". De prijs per ex. is slechts ƒ 1.75.

(Adv.)

Al of niet „ten hoogste"

Willemstad. — In de vergadering van de Eilandsraad gisteravond, bestond een klein verschil van mening tussen de gezaghebber, de heer M. P. Gorsira, en een der leden, de practizijn R. J. Isa. Het ging over een wetsartikel over vergunningen tot het exploiteren van autobusdiensten. De gezaghebber meende, dat de bepaling van straf onvoorwaardelijk moest worden uitgevoerd, maar de practizijn vond dat niet nodig, omdat zijn inziens in het Wetboek van Strafrecht ook straffen genoemd worden, waar men gerust beneden mag blijven. De gezaghebber meende, dat dit het gevolg was van de toevoeging „ten hoogste" vóór de strafmaat, maar de practizijn zei, dat bij geen enkele strafmaat „ten hoogste" stond.

Hetgeen de gezaghebber de wenkbrouwen deed fronsen.

Hetgeen er ook toe leidde, dat de vergadering werd geschorst voor het „dagvaarden" van een W.v.S.

Na verschijning van hetwelk kwam vast te staan, dat voor iedere strafmaat de beperkende bepaling „ten hoogste" is gesteld ....

Bon bini Amigonan

Plesman-Luchthaven — Met het KLM lijntoestel zal morgen uit Kingston arriveren een negental booking-employees van de National Airlines uit New York, dat op uitnodiging van de KLM een tournee door het Caraibische Gebied maakt. De zeven dames en twee heren, die een zeer belangrijke rol spelen in het touristenvervoer naar het Caraibische Gebied, worden begeleid door Tom Fox van de KLM verkoopafdeling in New York.

Nadat de opgewekte groep enkele dagen heeft doorgebracht in Miami, Havana en Kingston komt Curaçao aan de beurt. Het gezelschap verblijft tot a.s. maandag op ons eiland, waarna de reis wordt voortgezet naar Aruba en Caracas.

Hoewel de tocht slechts een week in beslag neemt, zal deze ongetwijfeld een groot enthousiasme weten op te wekken. Wij roepen het reizend groepje dan ook een „bon bini, amigonan" toe.

Plannen voor kleine complexen volkswoningen

Willemstad. — Onder de ingekomen stukken in de gisteravond gehouden openbare vergadering van de Eilandsraad, bevond zich de bekende brief van de K.V.P.-raadsleden, de heren drs B. M. Leito en E. J. Morkos, dd. 28 juli jl., waarbij de raad het voorstel werd gedaan op verschillende plaatsen van ons eiland volkswoningen te bouwen om zodoende een betere spreiding van de volkswoningwijk te krijgen.

Dat het Bestuurscollege ten aanzien van de volkswoningbouw spijkers met koppen wil slaan, moge blijken uit het feit, dat het College nu reeds rekening heeft willen houden met het voorstel van de Raadsleden Leito en Morkos, om behoudens de plannen om één of twee grote volkswoningwijken tot stand te brengen, tevens kleinere complexen volkswoningen op diverse punten van de stad of langs de standsrand alsmede op verschillende plaatsen in de buitendistricten te doen bouwen.

Dit lazen wij uit een schrijven dd. 12 september jl. van het Bestuurscollege aan de Eilandsraad met betrekking tot de bouw van volkswoningen.

Agenda

WEST-END, CINELANDIA en ROXY, zie advertenties elders in dit blad.

CARIBE

„El Dorado" 18.30. uur en 20.00 uur „Three bad sisters".

Znod. 18.00 uur „Cross Channel"; 20.00 uur „Trail„

SUFFISANTTHEATER:

„Marcelino pan y vino"; 20.00 uur

Zond. „Ill Trovatore"; 20.00 uur

WAAR HALEN WE BENZINE:

Gedurende dit week-end zijn de navolgende gasoline-stations geopend:

Servicenter, — Cas Coraweg

J. P. Bakhuis, — Berg Altena;

C. Winkel & Zonen, — Rio Canario;

W. H Winkel Sucs, — Hendrikplein;

A. V. D. Mark, — Cas Chiquito;

E. M. de Jongh, — Mundo Nobo.

BEGRAFENISVERLOVEN..

Gedurende dit week-end is de hulpambtenaar P. L. Martijn, Metselaarweg, 9, belast met de afgifte van verloven tot begraven.

GOUV. GENEESKUNDIGE:

Stadsdistrict:

Dr. W. Jansen. Penstraat 35, TeTl: 12427

2de district:

Dr. J. H. Brahma Tewari, Penstraat 40, Tel. N 12286

G. de Rooy tel; 207[illegible]

Emmastad

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:

Van 07.00 — 18.30 kantoor tel. 2307

Van 18.30 — 24 sept. 07.00 J. J. Roos tel: 3209—2307

B g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:

F. W. Duyvenbode Varkevisser, C.P.I.M: Hotel, N. P. tel: 3805

B. g. g. nad. inl: tel: 2400

Materialen Afdeling:

Zat en Zond, W. Batelaan tel 2097

GENEESKUNDIGE DIENST

Dr. Asingh tel: 2697

B. g. g. tel: 2409

WEEKENDWACHT SUFF.

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer B. Haddawey kunnen worden opgebeld onder no. 3133.

B. g. g. nadere inlichtingen tel. 2400

C.S.M.

Rederij:

Zat. F. R. v. Rosevelt tel: 2440

Zond. H. Poot tel. 2570

Scheeps agentschap:

Van 07.30 — 18.00 kantoor tel: 2458/2551

Van 08.00 — 08.00 F. L. Idenburg tel. 2118

Van 08.00 — 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:

Van 12.30 — 17.30 tel. 2276—2098 P. Talma

Van 17.30 — 24 sept. 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO:

Zat „Marty"

Zond. „Twee Vrouwen"

Geen kinderen beneden de 18 jaar.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Bezint eer gij begint

(Buiten verantwoordeijkheid v.d. Red.)

Mijnheer de Redacteur,

Veroorloof mij enige rechtzetting op het ingezonden stuk dd. 19 september 1956, waarvoor mijn dank.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk „Voor dushi Corsouw moet men opkomen", wil ik onze „Jioe di Corsouw" het een en ander aan zijn verstand brengen.

Allereerst zal ik beginnen met te zeggen, dat de heer Ilario verkeerd gehandeld heeft door aan de pers te vertellen, dat, indien hij hetzelfde salaris kan krijgen, wat hij hier op Curaçao verdient, hij in Suriname zal gaan wonen.

Persoonlijk zou ik dit de heer Ilario niet zo zeer ter harte nemen, aangezien ik van het standpunt uitga, dat hij, genietende van zijn vakantie en niet voorbedacht op een interview met de pers, op jammerlijke wijze zijn mond voorbij heeft gesproken. Ik heb het volste vertrouwen, dat de heer Ilario in geen enkel opzicht Curaçao had willen vernederen ten opzichte van het buitenland, en vind daarom het woord „VERRADER", dat onze „Jioe di Corsouw" heeft gebruikt, absoluut, maar dan ook absoluut, niet op zijn plaats.

Op de tweede plaats betreur ik ten zeerste de opmerkingen gemaakt door onze „Jioe di Corsouw" aangaande het Surinaamse fruit. Het kan waarschijnlijk wel waar zijn, dat men door het eten van een bepaalde soort fruit ziektes kan oplopen, maar laten wij in hemelsnaam niet daarover beginnen, want er zijn zovele aspekten, die ziektes kunnen veroorzaken. Gelooft onze „Jioe di Corsouw", dat de heer Ilario nog nooit van die ziektes heeft gehoord?

Indien onze „Jioe di Corsouw" denkt dat hij Curaçao op deze manier hoog houdt, heeft hij een slechte interpretatie op de zaak. Men houdt Curaçao niet alleen hoog door het te prijzen, maar ook door aan te tonen, dat wij karaktervolle mensen zijn, zowel met woorden als met daden.

Onze „Jioe di Corsouw" moet de Almachtige God loven, dat wij die ziektes hier niet kennen, in plaats van zulke opmerkingen te plaatsen, die kant noch wal raken. Iemand, die opvoeding heeft genoten, zal zoiets nooit doen. Waarom doet onze „Jioe di Corsouw" het dan wel? Heeft hij zijn OPVOEDING misschien verstek laten gaan?

Ook hier wil ik het onze trouwe „Jioe di Corsouw" niet euvel duiden, aangezien ik aanneem, dat ook hij „abusievelijk" zijn mond voorbij gesproken heeft.

Un Jioe di Corsouw,
L. R. Axson.

P.S.: Ik hoop, dat onze „Jioe di Corsouw" in het vervolg geen schuilnaam gebruikt, maar openlijk voor de dag komt. Ik heb zo'n hekel aan „Zij die achter de schermen staan".

Meer Surinaamse rijst en vruchten naar Curacao !

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Geachte heer redacteur,

Naar aanleiding van het ingezonden stuk „voor dushi Corsouw moet men opkomen" geschreven door een echte „Jioe di Corsouw" in Uw blad van 19 september j.l., wil ik het volgende opmerken. Dat dit landskind door dik en dun gaat voor zijn „dushi corsouw", zal niemand hem kwalijk nemen, het valt zelfs te appreciëren, „ik doe het voor mijn Suriname en een ander doet het voor zijn land". — Had de „jioe di corsouw", zijn pennevruchten met zijn naam ondertekend, dan wist een ieder met welke „nationalist" men te doen had, daar hij een ovatie verdient van alle „jioe di corsouw" en mocht hij het tijdelijke met het eeuwige verwisseld hebben, dan zou een standbeeld zijns gelijkenis ergens op een dushiplek in Willemstad, aan zijn grote nationale liefde jegens zijn land herinneren. Bij het opzien naar het beeld zal men zich dan, zijn roemrijke woorden gedrukt in de „Amigoe di Curaçao" van 19 september 1956, kunnen herinneren, wat een kerel zal men dan telkens uitroepen, hij had zijn land lief! Mogelijk wordt zijn heldendaad om een ander land groter en rijker dan het zijne en zijn eigen paisano op lafhartige wijze aan te vallen nog in de Curaçaose geschiedenis vermeld, wie weet! „Op Curaçao en bij God, is alles mogelijk"!

Deze „jioe di Corsouw", heeft in zijn grief tegenover zijn eigen landgenoot, de heer Goy S. Ilario, die momenteel met verlof in Suriname vertoeft, van leer getrokken, omdat hij iets leuks heeft verteld van het „Zusterrijksdeel Suriname", — (wat een mentaliteit!). Hij ging niet alleen te keer tegen zijn paisano, maar trok ook van leer tegenover de aan vitamine rijke vruchten van het rijke ertsland Suriname, wat hebben deze hem gedaan! Is het mogelijk, dat hij zoveel van deze vruchten op Curaçao heeft geconsumeerd, dat hij hierdoor de kracht kreeg om in het openbaar op te treden? Zo niet, dan geef ik hem de goede raad om alsnog van de Surinaamse vruchten gebruik te maken en de rijst. Hij zal hierdoor meer kracht vinden om zijn grief tot uiting te brengen. De Surinamers zijn in het algemeen nuchtere mensen en hebben daarom ook op nuchtere wijze de roemrijke woorden van deze „jioe di corsouw" opgevangen, er een beetje zout opgestrooid voor de smakelijkheid, en er hartelijk bij gelachen om het ezelsbalken van één op een droog stukje met slechts cactus beplante weide. Neen meneer „jioe di corsouw", U hebt gemeend Uw gal te spuwen, maar dat zit U nog dwars in de keel en mocht U spuwen, spuw dan niet naar boven anders spuw U in Uw eigen gezicht.

Verder kan 'k U mededelen, dat van het kwade het goede komt, daar in de toekomst, meer Surinaamse rijst en vruchten de weg zullen vinden naar Curaçao en nog veel meer. A propos, Suriname kan ook funchi leveren en andere vitaminerijke levensmiddelen, mocht het nodig zijn. Ook wil ik U er op attent maken, dat de keerzijde van de medaille spoedig zal gedemonstreerd worden, de tijd is niet ver meer. Het zal voor U een trieste aanblik zijn hetgeen je aan de ommezijde van de medaille zal zien.

Tevens wil ik U, mits u vatbaar bent voor goede wenken, voorstellen om te proberen de „Surinaamse nuchterheid" eigen te maken, het is ons een machtig wapen en dan nog die Surinaamse vruchten, waarmede wij Curaçao kunnen bekogelen.

Ik zal maar eindigen, daar het geen zin heeft om tegen ezelsoren aan te praten, zij luisteren niet en verstaan toch niet, het heeft geen zin, slechts kan men als men achter een ezel staat een trap verwachten.

Ook voor naschriften blijven wij nuchter.

Ik dank U geachte heer redacteur voor de verleende plaatsruimte.

Wim. M. van Rijn.

(Naschrift. — Het ingezonden stuk van „Un jioe di Corsow" in ons nummer van 19 dezer heeft, zoals uit de verschillende reacties blijkt, heel wat stof doen opwaaien. Men heeft ons naschrift te irenisch gevonden, en speciaal in de Surinaamse gemeenschap had men van een krant die de Surinamers goed gezind is, een scherper wederwoord verwacht.

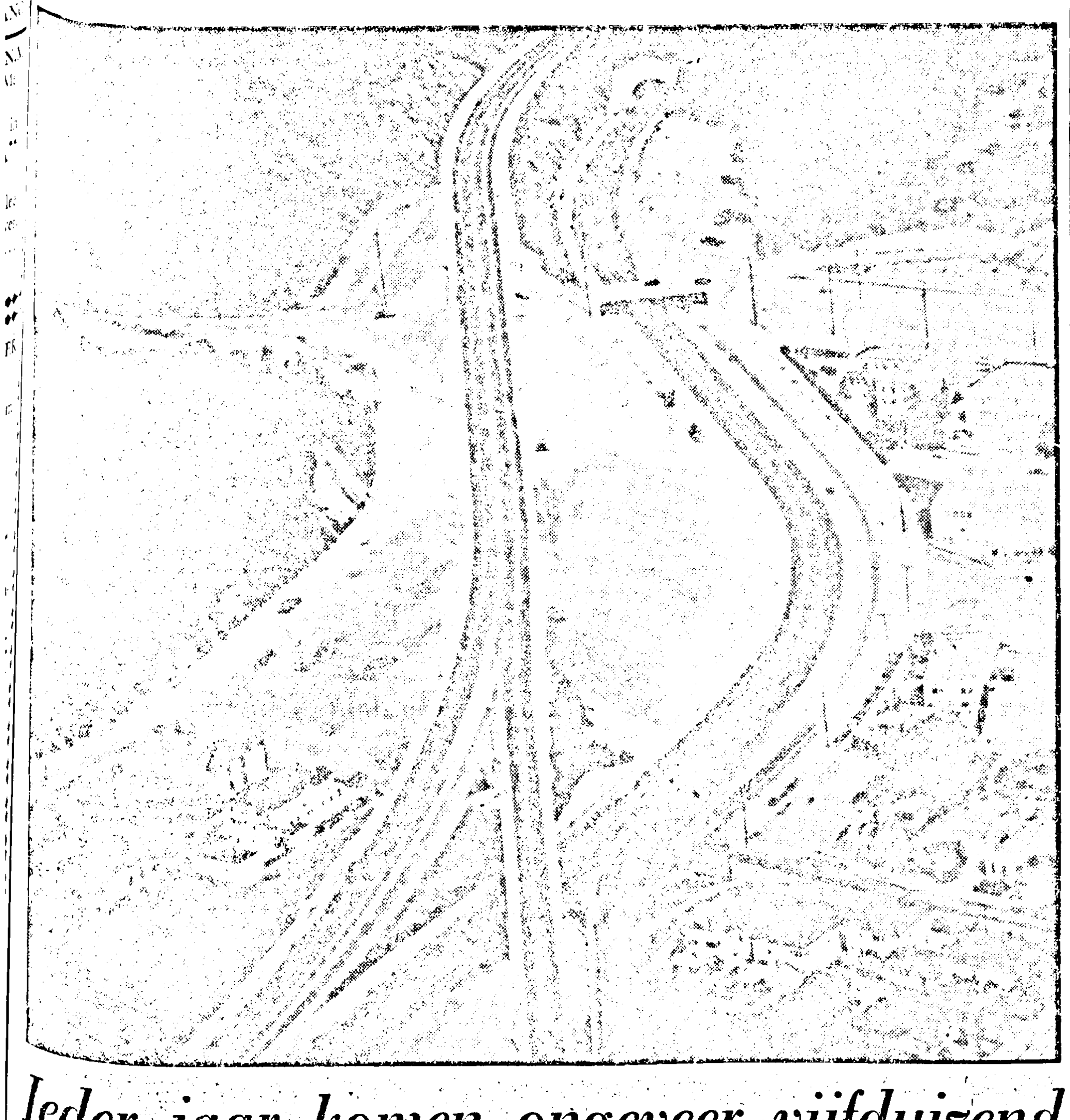
Achteraf bekeken moeten wij eerlijk zeggen, dat wij niet gedacht hadden, dat de reacties op de losse beweringen in het ingezonden stuk zo scherp zouden zijn. De aanval van „Un jioe di Corsow" betrof, volgens ons, uitsluitend zijn landgenoot Ilario, die hij zelfs voor „verrader" uitmaakte. En om zijn aanval kracht bij te zetten, ging hij de waarde van het Surinaamse fruit in twijfel trekken. Wij hebben zowel de uitdrukking: „verrader", als de aanval op het Surinaamse fruit willen milderen door ons naschrift en wij waren van opvatting, dat dit voldoende was om een en ander te neutraliseren.

Daaruit bleek volgens ons voldoende, dat wij het noch met het een, noch met het ander eens waren. Nu dit echter blijkens de ontvangen reacties onvoldoende werd geacht, willen wij gaarne beklemtonen, dat wij het met die aanval op het Surinaamse fruit niet eens zijn en dat wij voor wat dat betreft accoord gaan met hetgeen in de verschillende ingezonden stukken daaromtrent is gezegd.)

Zie voor ingezonden stukken ook pag. 4

New York tracht verkeersveiligheid te verhogen

IN AMERIKA 100 DODEN PER DAG DOOR AUTO-ONGELUKKEN

Het Amerikaanse wegennet wordt voortdurend uitgebreid en verbeterd, en kruispunten maken plaats voor viaducten. Maar de automobilisten gaan steeds harder rijden en het aantal verkeersongelukken stijgt ieder jaar op onrustbarende wijze.

Ieder jaar komen ongeveer vijfduizend kinderen op straat om het leven

(Bijzondere correspondentie uit New York)

Het is eigenlijk niet goed te begrijpen waarom Amerikanen zich zo verheugen op dergelijke vrije dagen als b.v. „Labour Day", welke valt op de eerste maandag in september. Want iedereen weet van tevoren dat in plaats van een nationale feestdag men een nationale rouwdag

Er wordt veel te hard gereden

viert — aangezien er vast en zeker een gemiddelde van 430 mensen dood blijven op de verkeerswegen. In 1951 kwamen tijdens dit weekeinde in september 461 mensen om, in 1952 bleven er 432 dood. De jaren daarop hielp slecht weer dit getal verlagen tot rond de 400, en het vorig jaar was het weer 438. Het getal voor dit jaar is nog niet bekend, het zal ongeveer 480 zijn.

Hier in New York, deze immense stad, wordt er met man en macht gewerkt om het aandeel van haar bewoners in de nationale ramp zo gering mogelijk te maken. Behalve de gewone motorpolitie, herkenbaar in de wit-groene politiewagens, worden er tachtig niet gemarkeerde politiewagens op uitgestuurd om verkeersovertreders te vangen; twee politie-helicopters doen uitsluitend verkeersobservatie-dienst boven de stad. 500 aankomende agenten worden op extra-verkeerspatrouille gezonden; een sterk uitgebreide politiegroep, die de verkeersongelukken onderzoekt, is in actie getreden; terwijl een totaal van 2.500 politieagenten speciaal op het verkeer moet letten.

Het vorige jaar werden ondanks dergelijke voorzorgsmaatregelen 560 mensen gewond in 364 verkeersongelukken in de stad...... Vreemd is het eigenlijk niet, want New York kent een onzinnige verkeersregel, welke oorzaak van duizenden ongelukken is. Men kan in deze stad nooit zo maar rustig oversteken wanneer het groene verkeerslicht dit toestaat; nee, men moet opletten dat men niet omver gereden wordt door het verkeer uit beide richtingen van de straat, die men aan het oversteken is. Want dat verkeer mag voor of achter de voetgangers om de straat inbuigen waaruit de voetganger komt. Een voetganger die dus onder bescherming van het groene licht oversteekt, moet minstens naar drie kanten tegelijk en vooral achter zich kijken, om niet overhoeds door een autobumper te worden gegrepen. Dit is de reden waarom veel voetgangers niet meer op de hoeken oversteken, maar in het midden van het huizenblok, wat theoretisch gevaarlijker is. Doch de statistieken wijzen uit, dat het niet op de hoek oversteken evenveel slachtoffers maakt als het wèl op de hoek oversteken. En als wilden deze statistieken de spot drijven met de voornoemde New Yorkse verkeersregel; men kan eruit opmaken, dat het oversteken mèt het groene verkeerslicht twee keer zo gevaarlijk is als dit te doen tégen het verkeerslicht......

Sinds 1913 zijn 1.130.000 Amerikanen omgekomen op de verkeersweg en nog eens 50 miljoen zijn er gewond in verschillende gradaties. In een gemiddeld jaar waar 11.000 kinderen van 1 tot 15 jaar door ongevallen worden gedood, komen bijna 5000 van dit aantal slachtoffertjes op rekening van auto-ongelukken. In 1954 werden in totaal 4.100 kinderen gedood door auto's en 25.000 werden in auto-ongelukken gewond.

In Amerika is de voornaamste reden voor de ongelukken de snelheid waarmee men rijdt. En op nationale feestdagen wil iedereen in de kortst mogelijke tijd snel ergens heen rijden. In de steden rijden zich per jaar 3.800 automobilisten en auto-passagiers dood. Daar komt echter wel bij dat in dezelfde steden nog eens 5000 voetgangers dood vinden (1954) door automobilisten.

Psychiaters zijn er langzamerhand van overtuigd dat de diverse vindingen om gevaren voor autobestuurders te verminderen (onbreekbaar glas, wegwerken van uitstekende scherpe delen en knoppen, veiligheidsceintuurs etc.) hun gevoel van zorgeloosheid en veiligheid alleen maar verhogen. Zij geloven dat alleen een federale wet die autofabrikanten zou dwingen vehikels af te leveren, welke niet sneller dan b.v. 80 of 90 km kunnen rijden, zou helpen. Evenals het aanleggen van stukken zeer ruwe weg, die plotseling de grote verkeerswegen zouden onderbreken. Verkeersrechters in New York, die dag in dag uit de handen vol hebben met de verkeersovertreders, zouden nog andere remedies willen invoeren. Sommigen van hen menen dat aan iedere automobilist, die een voetganger dood zou rijden, zijn rijvergunning zou moeten worden ontnomen voor een minimum van tien jaar, terwijl hieraan nog extra straffen zouden worden toegevoegd, wanneer de dode een kind of een oud mens was. Anderen geloven dat de bedreiging met een beperking van zijn rechten als Amerikaans burger, na een verkeersovertreding waarbij een dode gemaakt wordt, de autobestuurder voorzichtiger zou maken.

Doch niemand schijnt zich gereed te maken om het initiatief te nemen tot dergelijke drastische maatregelen. Weshalve de lust om zichzelf of een ander in de V.S. dood te rijden maar tot de ongeneeslijke ziekten beschouwd moet worden, die jaarlijks meer dan 30.000 slachtoffers maken. Wanneer men stilstaat bij dit getal beseft men eigenlijk, dat vrije dagen als „Labour Day" niet eens de bijzondere qualificatie van „nationale rouwdag" verdienen. Want op iedere dag van het jaar vallen ongeveer 100 doden op de verkeerswegen. Rekent men drie en een halve dag voor een lang weekeinde, dan is het eigenlijk niet meer dan logisch dat er de gewone 350 verkeersdoden op de weg blijven met een extra 100 voor het feit dat een nationale „feestdag" als „Labour Day" gevierd wordt.....

Een cynische observatie? Maar wie lijdt er aan meer cynisme: de racende automobilist of de observerende statisticus?

De Lake Shore Drive bij Chicago is een van Amerika's meest moderne snelwegen.

Staten van Suriname keurden Pinusproject goed

Paramaribo. — De Staten van Suriname hebben na een debat, dat de gehele nacht duurde, vrijdagmorgen kwart voor zes het zgn. Pinusproject, waarin de firma Van Gelder en Zonen voor de papierfabricage geïnteresseerd is, goedgekeurd.

DE LANGE WEG NAAR ROME

Symposion van bekeerlingen uit de Anglikaanse clergé

ZEVEN ARTIKELEN IN MAANDBLAD THE MONTH

Ontroerend relaas

(Van onze Londense correspondent)

Onlangs werd bericht dat de eerwaarde heer P. J. H. Carpenter, voorheen predikant van de Anglikaanse Allerheiligenkerk te Gospel Oak, in Londen, was opgenomen in de Katholieke Kerk door mgr. Gordon Wheeler in de kathedrale kerk van Westminster. De heer Carpenter hoopt, evenals andere recente bekeerlingen onder de Anglikaanse clergé, zich naar het Bedacollege te Rome te begeven om zich voor te bereiden op de priesterwijding. Met het bekend worden van het nieuws van deze laatste bekering kan uw correspondent melden dat hij nu met zekerheid kennis heeft van vierentwintig oudleden van de Anglikaanse clergé die in de loop van de laatste twaalf maanden zijn overgegaan naar Rome, grotendeels rechtstreeks als gevolg van het geruchtmakende besluit van de Convocaties van Canterbury en York over de Kerk van Zuid-Indië. Verder heeft uw correspondent reden te vermoeden dat er meer dergelijke bekeringen hebben plaats gevonden waaraan tot heden evenwel geen ruchtbaarheid is gegeven vanwege de uitzonderlijk moeilijke persoonlijke omstandigheden waarin zich de bekeerlingen bevinden. En tenslotte is het uw correspondent bekend dat meer leden van de Anglikaanse clergé contact hebben gezocht met katholieke geestelijken met het oog op een mogelijke overgang.

In dit verband is het nuttig de aandacht te vestigen op het septembernummer van het uitstekende katholieke maandblad The Month. Dit laatste nummer bevat namelijk een symposium van zeven vooraanstaande voormalige Anglikaanse geestelijken die de weg naar Rome hebben gevonden en die in het kort uiteen zetten wat hen tot deze stap heeft bewogen. Drie langere uiteenzettingen zullen verschijnen in het novembernummer van het zelfde blad en aan het begin van het komende jaar.

Deze uiteenzettingen verdienen de aandacht van allen die zich enig begrip willen vormen over de ongewoon grote moeilijkheden waarmee Anglikaanse geestelijken te kampen hebben als zij besluiten tot de zware stap hun gehele achtergrond prijs te geven en zich te onderwerpen aan Rome.

Sommige van de bijdragen zijn ontroerend. Zo schrijft James E. Tavernor, wijzend op deze moeilijkheden en de onvermijdelijke onzekerheid over de toekomst: „In mijn eigen geval bleek de laatste kwestie minder moeilijk dan voor velen, aangezien mijn vrouw mijn verlangen deelde om binnen te gaan in de Heilige Rooms-Katholieke Kerk, en in ieder geval bleek er geen reden voor ongerustheid te bestaan, want ik heb ontdekt dat de Katholieke Kerk op wonderbaarlijke wijze oplossingen weet te vinden voor deze problemen, dank zij de edelmoedigheid van haar leden. Nadat ik het besluit genomen had mij te onderwerpen aan de Kerk, verleenden mij mijn eerste Katholieke contacten magnifieke hulp voor de oplossing van praktische problemen, en toen ik eindelijk Katholiek was geworden, nam de Maatschappij voor Hulp aan Bekeerlingen deze arbeid over. De Katholieke Kerk is waarlijk een gezin, en bovendien een gelukkig gezin.

Edward Charles Rich vertelt hoe hij tot de conclusie kwam dat eenheid een essentieel element moest vormen van het Mystieke Lichaam en hij betreurde ten zeerste de „verschrikkelijke verschillen op het gebied van doctrine onder Anglikanen". Na diepgaande studie kwam hij tot de conclusie dat eenheid slechts kon bestaan indien de Kerk behoed bleef voor dwalingen, d.w.z. indien het hoogste gezag onfeilbaarheid bezat. En hij bestudeerde het dogma van de onfeilbaarheid in de Katholieke Kerk. „Toen ik het antwoord vond op deze vragen, onderwierp ik mij."

De bijdrage van P. [illegible] Hepburne-Scott verdient vooral de aandacht van hen die zich interesseren voor de vraag hoe het mogelijk is dat er een minderheid kan bestaan onder de Anglikaanse clergé, de zogenaamde „Papalisten", die geloven dat de Kerk van Rome de ware kerk is, doch die het bestaan Anglikaan te blijven in de mening dat de Anglikaanse Kerk een onderdeel vormt van de Kerk van Rome. Deze groep meent dat de scheuring tussen de Anglikaanse Kerk en de Kerk van Rome in feite aan de Engelse Kerk is opgedrongen door de staat, en de groep richt haar streven op algehele en gezamenlijke hereniging van de Anglikanen met Rome.

De schrijver had zelf evenwel zijn „papalisme" moeten opgeven, want hij was tot de conclusie gekomen dat het argument dat de Kerk van Engeland zelf geen verantwoording draagt voor de scheuring niet steekhoudend is. Ook kwam hij tot het inzicht dat de Kerk een en algemeen moest zijn, en dat de positie van de Anglikaanse Kerk, die tegelijkertijd aanspraken maakt op Katholiciteit in de zin van algemeenheid en op afzonderlijkheid als nationale kerk, onhoudbaar is.

Hugh Ross Williamson, een van de leidende figuren in het verzet tegen het besluit over de Kerk van Zuid-Indië, geeft een korte beschrijving van zijn persoonlijke gevoelens sedert hij ging behoren tot het „gezinsleven" van de Katholieke Kerk en wat deze gevoelens voor hem betekenen.

Een haast ondraaglijk roerende bijdrage is die van Mevrouw S. H. H. Johnson, die het verhaal vertelt van de lange strijd van haar man — die wegens verlamming zelf het verhaal niet kon schrijven — maar ook het even roerend verhaal van haar lange weg van twijfels die van het Schots Presbyterianisme, via het Anglikanisme, leidde naar Rome. Men kan zich nauwelijks een duidelijker en meer aangrijpend relaas voorstellen van de strijd die tientallen jaren die zovele Anglikanen voeren, in een leven van twijfel en verdriet; hoe zij voortdurend contact zoeken met Katholieke geestelijken om steeds weer terug te keren naar hun beminde Anglikaanse Kerk. Vier kinderen van de familie onderwierpen zich evenals hun ouders aan Rome.

Er is ook een bijdrage van Walton Hannah, die als Anglikaanse geestelijke een zo fel bestrijder was van de vrijmetselarij in de Engelse staatskerk, en die zich voorbereidt op het priesterschap in het Bedacollege te Rome.

Er is tenslotte een uiteenzetting van R. E. D. Johnson, welke besluit met een treffende zin over de „realiteit" welke nu de, voorheen reeds bewonderde, heiligen van de Katholieke Kerk voor hem hebben:

„En misschien boven al de Heiligen, niet slechts als helden en voorbeelden (wat zij inderdaad altijd moeten blijven) maar als medebewoners van het zelfde flatgebouw."

Alle bijdragen hebben met elkaar gemeen een intens gevoel van opluchting en dankbaarheid over de eindelijke terugkeer naar huis. Wij raden eenieder, die enig begrip wil leren hebben voor w[illegible] binnen de Anglikaanse Kerk w[illegible] geleden door nobele zoekers, a[illegible]h in het bezit te stellen van dit exemplaar van The Month (De prijs is drie shillings, en exemplaren zijn verkrijgbaar bij de uitgeverij Longmans, Green & Co., Ltd., 6[illegible]7, Oxford Street, London, W.1.)

Tussen neus en lippen

Kleermaker maakt een mop voor de toekomst

Twaalf Londenaars begonnen dezer dagen omstreeks middernacht met rode kaken naar een schat te graven, een schat die er niet was. Zij hadden de plaats van de schat angstvallig geheim gehouden en om publiciteit te voorkomen groeven zij 's nachts, maar toen zij na een langdurige graafpartij op niets dan harde rotsen stuitten, gaven zij zo luidruchtig van hun teleurstelling en verontwaardiging blijk, dat het niet langer een geheim was. De pers bemoeide zich ermee en hier is dan de story:

Het begon allemaal toen de 11-jarige Mary Paver in de houten schoorsteenmantel van een oud Londens huis een kaart vond, waarop met een kruis de plaats stond aangegeven waar volgens een bijgaande brief een schat van 2.000 munten was begraven. In de brief stond: „Deze kaart toont de plaats waar de schat van 2.000 munten ligt begraven die mijn broer, wijlen de kleermaker John Arnold, in een leven van hard werken verdiende..." De brief was ondertekend: „Henry William Arnold" en gedateerd 2 januari 1912. Volgens de aanwijzingen op de kaart zou de schat op een diepte van 1.80 meter moeten liggen, maar de gravers stuitten al op een groot rotsblok toen zij nog geen meter diep waren. Zij probeerden het nog eens in de buurt van het eerste gat, maar ook dat leverde niets op. Zij gingen tenslotte naar huis in de veronderstelling dat het een grap is geweest van Henry William Arnold, die zich ruim veertig jaar geleden veel genoegen moet hebben verschaft door deze mop in de toekomst...

Zorgen

De bibliotheek van de universiteit van Oslo heeft zorgen; een 86-jarige Engelse dame is overleden en heeft de bibliotheek 5.000 pond nagelaten. En niemand weet waarom. Edith M. Sewell overleed vorig jaar in Hastings en voor zover men weet had zij nimmer iets te maken met de universiteitsbibliotheek van Oslo. Niettemin liet zij een derde van haar vermogen aan dit instituut na. De bibliotheek breekt zich thans het hoofd over de vraag, waar men dit aan te danken heeft. Men heeft er nu maar een stichting van gemaakt, die de Engels-Noorse betrekkingen zal bevorderen.

Gevangene van een beer

Een boerin uit Konja in centraal-Anatolië, is kort geleden door een beer ontvoerd en gevangen gehouden. Op zekere dag, toen zij op de akker bezig was, voelde zij eensklaps een hevige slag in haar rug, die haar ter aarde wierp en het bewustzijn deed verliezen. Weer bijgekomen kwam zij tot de ontdekking, dat zij zich in het hol van een

beer bevond. Zij poogde te vluchten. Drie dagen lang belette de beer haar dit. Het dier werd tenslotte door boeren, die een klopjacht hadden georganiseerd, gevonden en gedood. Volgens een relaas van de boerin aan het Istanbulse avondblad „Aksam" heeft de beer haar tijdens haar gevangenschap met zorgen overladen en met honing gevoed.

Kampioen

Gekleed in zijn kamerjas achtervolgde de 80-jarige Tommaso Aiassa 'n jongeman, die in de nacht zijn woning in Turijn was binnengedrongen om er te stelen.

De bejaarde Aiassa slaagde er na een achtervolging van slechts vijf minuten in de 21-jarige Giuseppe de Benedetto bij zijn lurven te pakken. Giuseppe kreeg later van de politie te horen, dat hij wel een andere woning had kunnen kiezen om er in te breken dan die van Tommaso Aiassa, die destijds kampioen op de lange baan is geweest...

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

4)

„Juist ja," zei hij eindelijk weer. „Welnu, dan zal ik sir Jonathan meedelen dat er niets ernstigs met u aan de hand is en dat hij u naar huis kan brengen, als u zich weer wat opgeknapt voelt...."

„Sir Jonathan is helemaal niet verplicht me thuis te brengen," zei ik een beetje vinnig. „Ik kan lopen.... ik ben alleen een beetje beverig en zo. Als u zo vriendelijk zou willen zijn me een handje te helpen naar de dichtsbijzijnde bushalte, dat is dat meer dan voldoende".

„U bent nog niet fit genoeg om rond te gaan rijden in bussen."

„Ik voel me uitstekend, dank u."

„Zoals u wilt." Hij gaf iets te snel toe, dacht ik. Maar blijf nog even liggen. Eerst moet ik die snijwond verzorgen. Ik ben zo terug." Ik bleef nog enkele minuten achterover liggen; toen deed ik een tweede poging om me op te richten en ditmaal was de pijn in mijn hoofd minder hevig. Ik ontdekte, dat mijn overhemd van boven tot onder was losgeknoopt. De ene kant van mijn gezicht was stijf en toen ik die betastte voelde ik het geronnen bloed. Ik was vergeten hoe slordig en verwaarloosd ik er uitzag; het zelf scheren was heel moeilijk voor me geworden en ik had dit de laatste weken alleen maar oppervlakkig kunnen doen. Nu ik me die ochtend helemaal niet had geschoren, moest ik er wel uitzien als een landloper.

Ik zat enige tijd met gesloten ogen, proberende aan mijn zittende houding te wennen en vroeg mij af of Craddock voldoende had geraden om bereid te zijn me te helpen bij een zo waardig en fatsoenlijk mogelijk vertrek van hier, zodat ik nog iets van mijn zelfrespect kon overhouden.

Ik had mijn overhemd weer toegeknoopt en tastte rond mij heen om mijn das te vinden, toen ik de deur weer hoorde opengaan. Ik nam aan, dat het de dokter was, die zich zoëven verwijderd had, maar het was een andere stem, die me aansprak — ouder en met een zekere ruwe intonatie. De stem, die ik in de auto had gehoord.

„Ik ben sir Jonathan Gavin." De spreker kwam naderbij en bleef bij het haardvuur staan, mij door zijn lichaam berovend van de warme straling er van. „Zegt die naam u iets?"

Ik opende mijn ogen. Dit bezoek was nu wel het laatste wat ik had gewild. Ik had niets te zeggen tot sir Jonathan Gavin. Ik zou hem natuurlijk mijn dank betuigen voor zijn goede zorgen, maar daarbij moest het blijven.

„Zou dat dan het geval kunnen zijn?" vroeg ik. Maar omdat dit wel een beetje brutaal klonk, voegde ik er beleefd aan toe:

„Hoe maakt u het, sir? De dokter heeft me verteld, dat u me meegenomen hebt naar uw huis. Behalve dat zegt uw naam mij niets, het spijt me."

Hij bromde iets in zijn baard. Verontschuldigend zei ik daarom:

„Ik vrees, dat ik u veel overlast heb bezorgd."

„Niet uw schuld. Ik heb zelf verkozen u mee te nemen naar mijn huis. Ik hoorde, dat u er redelijk goed vanaf gekomen bent."

„Gelukkig wel, ja. Dank u. U bent bijzonder vriendelijk geweest...."

„Dat was geen kwestie van vriendelijkheid. Een feit is namelijk, dat wij, mijn nicht zowel als ikzelf, u voor een familielid hielden, op wie u merkwaardig veel lijkt."

„Ja, zoiets heb ik begrepen. Het spijt me dat ik u, naar ik veronderstel, enige narigheid heb aangedaan."

„Dat was helemaal onze eigen schuld."

De korte stilte, die op deze woorden volgde, werd abrupt afgebroken. „Craddock heeft me verteld, dat er iets met uw ogen aan de hand is."

Ik had dus wel gelijk gehad; Craddock had het gemerkt. Onwillekeurig balde ik kwaad mijn handen, die los op mijn knieën hadden gelegen. Ik had er een gloeiende hekel aan, dat andere mensen zich met mijn persoonlijke beroerdigheden bemoeiden. Wat had ik met hen te maken? Er was sprake geweest van een misverstand — overigens begrijpelijk genoeg — maar nu had ik er alleen nog maar behoefte aan om mijn eigen weg te kunnen gaan zonder verdere inmenging, hoe goed ook bedoeld. Ik zei:

„Ik hoop, dat u me de opmerking vergeven wilt, sir, maar dat zijn uw zaken niet noch die van dokter Craddock".

Sir Jonathan zei:

„Spreek niet op zo'n vervloekt beledigende toon tegen me, jongeman!"

De heftigheid van deze uitval kwam zo onverwacht, dat het bloed me heet naar mijn wangen schoot en ik mokkend zei:

„Neem me niet kwalijk, sir."

„Dat klinkt beter. En?"

Ik was nog altijd kwaad; hardnekkigheid scheen een leidende karaktertrek van de Gavins te zijn, oom en nicht hadden dezelfde eigenschap getoond. Een simpel „nee" schenen ze niet te aanvaarden. Ik kwam een beetje onzeker overeind en zei zo hoffelijk als ik kon:

„Hoewel ik weet, dat ik uw boosheid opnieuw riskeer, sir Jonathan, moet ik u er toch op wijzen, dat de toestand van mijn ogen een aangelegenheid is, die alleen mij persoonlijk raakt. Ik zal nu niet langer misbruik maken van uw gastvrijheid. Dokter Craddock zal u wel hebben verteld, dat ik weer in staat ben om naar huis terug te keren. Als u dan ook wil toestaan...."

„Heel goed!" Hij liet zich zwaar neervallen op de hoek van de sofa. „Ik zal u niet langer ophouden. U kunt gaan, de deur bevindt zich achter u." Ik voelde dat ik wit werd. Ik maakte mijn beste buiging, die nogal kort uitviel en waarschijnlijk ook een beetje belachelijk zal zijn geweest.

Ik bleef nog even staan met de rand van de sofa tegen mijn knieën en mijn ene hand op de rugleuning ervan en ik was me er voortdurend van bewust, dat hij me nieuwsgierig zat op te nemen. Ik gleed met mijn hand langs de rug van de sofa, liep er omheen en begon toen, rechtop het tapijt over te steken. Ik had het geluk, dat er geen obstakels op mijn weg stonden en liep verder, totdat ik tegen een muur van boeken opbotste. Op de tast strompelde ik er langs, totdat mijn hand het behangselpapier van de wand vond. Woedend begon ik naar de deur te zoeken, die er niet was. Toen ik dit besefte bleek ik stilstaan, leunde tegen de gladde zijkant van de boekenkast, mijn hoofd was leeg en even grijs als de mistwolken om mij heen. Zo stond ik misschien twee, drie seconden. Mij arm werd vastgegrepen. Sir Jonathan zei:

„Ik stuurde u opzettelijk de verkeerde kant uit. De deur is aan de overzijde. Ik wilde me zelf ervan overtuigen, in hoeverre u in staat bent voor u zelf te zorgen." En droogjes voegde hij er aan toe: „Ik ben daarvan niet erg onder de indruk gekomen."

Hij leidde me terug naar mijn veilige ankerplaats: de sofa en ik voelde me bevrig, koud en misselijk.

„Hoe lang is dat al zo met u?"

„Een paar maanden, als u dat interesseert!"

„Ik vraag dit niet uit nieuwsgierigheid, mr. Blair. Ik heb er bepaalde redenen voor, die ik u later zal trachten te verklaren. Daarom zou ik er meer van willen weten."

Hij ging weer tussen mij en het vuur staan en ik veronderstelde, dat het dokter Craddock was, die ik daarop hoorde binnenkomen. Ik merkte, dat hij een of ander metalig bakje op de tafel neerzette.

Met tegenzin zei ik:

„Er valt niets te vertellen, dat u zelf al niet hebt geconstateerd. Ik kan niet al te best meer zien."

„Wat betekent dat precies?" informeerde dokter Craddock rustig. „Kunt u mijn hand bijvoorbeeld zien?"

Ik antwoordde niet.

„Ik houd hem op een halve meter van u af. U ziet hem helemaal niet, wel?"

Het was het vaststellen van een feit, geen vraag, en daarom liet ik het er maar bij. Hij zei:

„En toch vond u zichzelf capabel om, zoals vanmiddag, alleen over straat te gaan?"

„Gewoonlijk red ik het best.. maar op het ogenblik zie ik slechter dan anders. Misschien door die klap op m'n hoofd. Het zal wel weer beter worden...."

„Kunt u nog licht onderscheiden?" vroeg hij.

„Er staat een lamp bij de sofa."

„En het licht is pijnlijk aan uw ogen, nietwaar?"

„Een beetje, ja," gaf ik toe. „Ik had een donkere bril...."

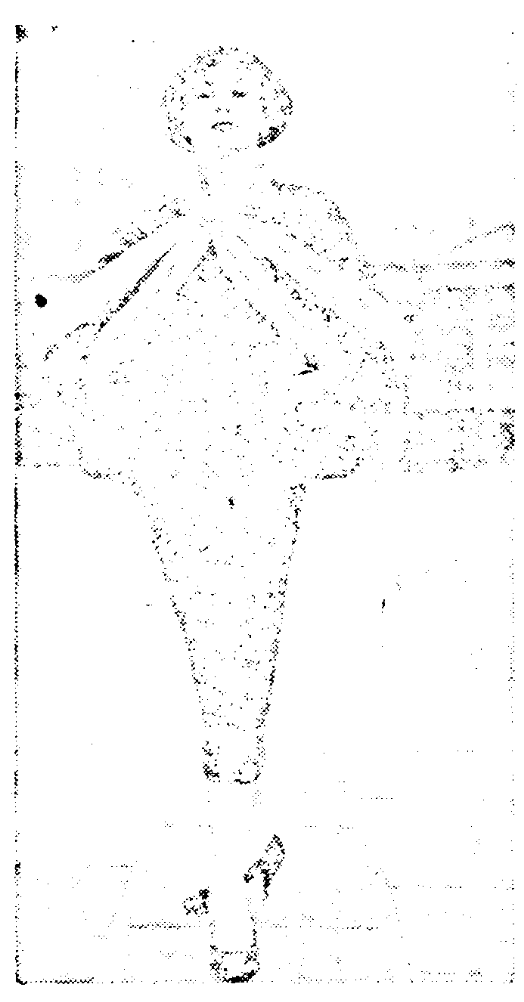
„Die is volkomen vernield. Vandaar die snee onder uw oog. Wilt u nu even gaan liggen? Ja.... goed, zo."

Hij begon de wonde te deppen en veegde ook mijn gezicht schoon. Het deed erge pijn. Vervolgens plakte hij er iets overheen en voor ik besefte wat hij deed, bond hij ook een doek voor mijn ogen.

„Zo is het veel beter, nietwaar?" vroeg hij vriendelijk....

(Wordt vervolgd)

ZOVEEL HOOFDEN ZOVEEL ZINNEN IN DE MODE VOOR HET KOMENDE SEIZOEN

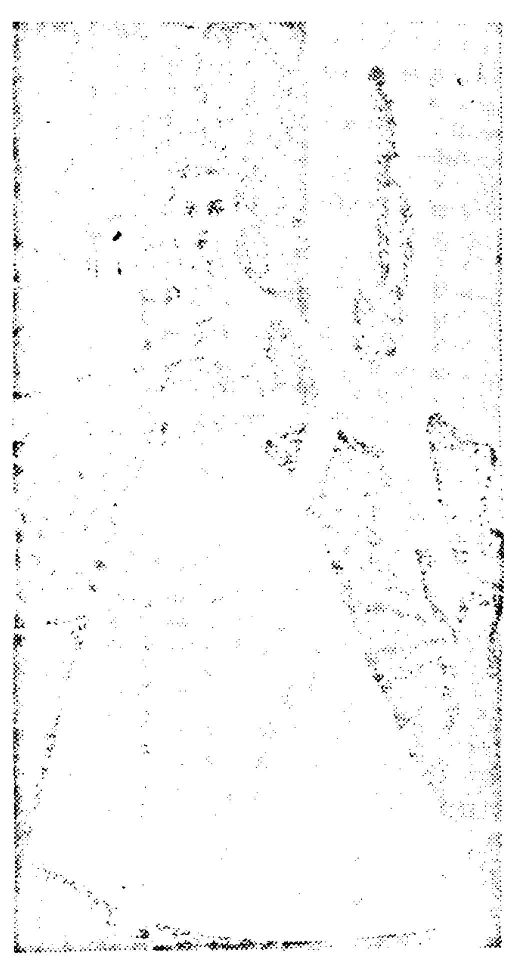

Dat de nieuwe mode talloze mogelijkheden biedt, wordt duidelijk geïllustreerd door bijgaande foto's. Zelden is de mode zo „persoonlijk" geweest als de laatste jaren. Men behoeft het ook niet moeilijker te maken dan men zelf verkiest. Wie er niet op zijn Russisch uit wil zien, met de hoge zwart fluwelen muts, de ronde astrakan kraag en het in de taille aangesloten jasje van het koningsblauwe complet van Heim (foto rechts boven) die kan de zevenachtste mantel met japon (midden boven) kiezen van Jean Dessès. Het materiaal is tweed van ges[illegible] orlon.

Van Dessès is ook het donkere cape-jasje (links boven), waarvan de wijde armsgaten zijn afgezet met lichtgrijze nerts. Chic en sierlijk. De couturiers, die met lede ogen zien, dat alle vrouwen verslaafd zijn aan de makkelijke dracht van rok en truitje, proberen elk seizoen de japon weer in te brengen. Van Patou is h[illegible] model (midden beneden) met ing[illegible] streken plooien en een [illegible] ceintuur. Het materiaal is dunne [illegible]. Bij de avondjaponnen speelt [illegible] een grote rol naast [illegible] en [illegible] mousseline. Het wit [illegible] toilet in de romantische [illegible] van Pierre Balmain (foto [illegible]) is geborduurd met [illegible] zilver en parels.

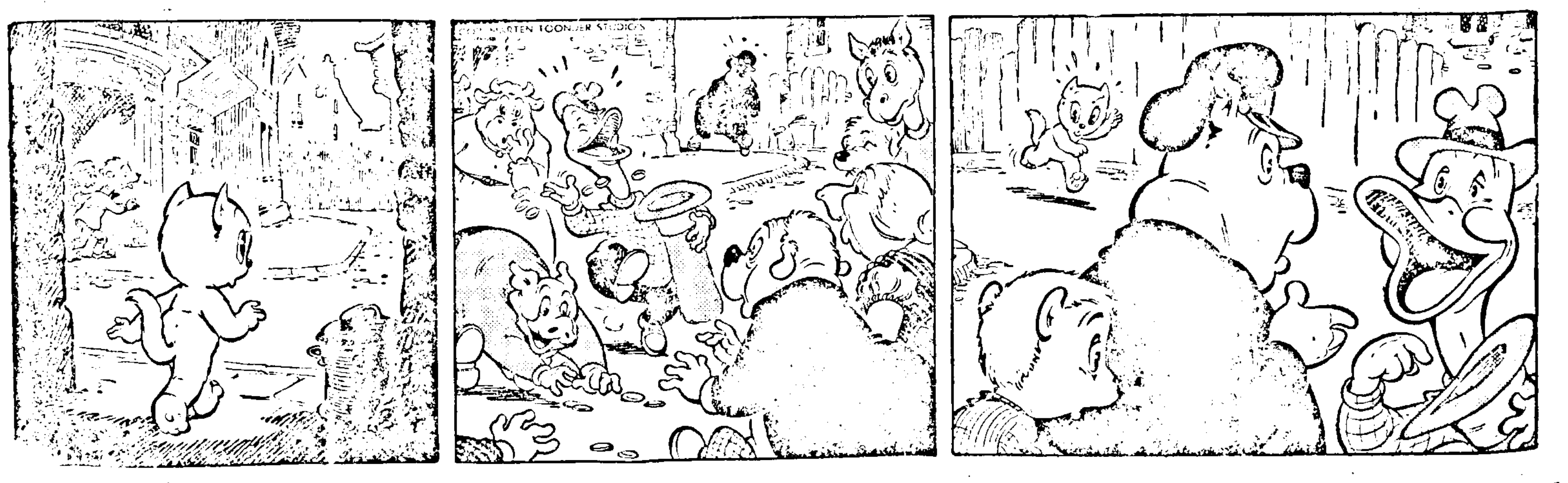
Het korte [illegible] jasje, de foto rechts onder van [illegible] Castillo heeft als bijzonderheid een [illegible] puchon, die vastzit aan een [illegible] fluwelen kapje, dat [illegible] wordt gezet. [illegible]

TOM POES en de Kniphoed

2566. Tom Poes was teruggelopen naar Rommeldam. Hij had toch niets anders te doen en hij besloot om uit te kijken naar de zoekgeraakte kniphoed. Het ding interesseerde hem en hij wilde het wel eens rustig onderzoeken, als hij het toevallig zou vinden.

Een tijdlang zwierf hij doelloos door de straten en toen werd zijn aandacht getrokken door een oploopje.

Het middelpunt daarvan werd gevormd door Wammes Waggel, die juichend handenvol goudstukken om zich heen wierp.

„Ik kan goochelen!" riep hij. „Kijk maar! Ik steek gewoon mijn hand in die hoed en hoepla! Centjes!"

„Het zijn geen centjes — het zijn goudstukken!" sprak een omstander bezorgd.

„Stil toch!" vermaande een ander, die ijverig aan het oprapen was, „Als die jongen daar nu pret in heeft! Ik kan ze wel gebruiken hoor!"

Doch nu verscheen de commissaris van politie ten tonele: Met forse stem en dreigende woorden verspreidde hij de menigte om wendde zich daarop tot Wammes.

„Wat moet dat?" vroeg hij bars. „Het is verboden op de openbare straat te goochelen. Je veroorzaakt samenscholing en verstoort de orde!"

„Het is de kniphoed!" riep Tom Poes, die naderbij kwam hollen. „De hoed van Hocus Pas! Ik zoek hem al een tijdje".

„Hm!" gromde de politiebeambte, „is dat zo? Is die hoed niet van jou, Waggel?"

„Gunst, ja hoor", zei Wammes. „Hij viel uit de lucht, boven op mijn toeter. Het is mijn hoed!"

„Iets wat uit de lucht valt, is niet van jou", zei commissaris Bas. „Het is waarschijnlijk uit een overvliegend vliegtuig. De hoed van een piloot, dunkt me. Een gevonden voorwerp dus".

Nog eens: „Nuchterheid en sentiment rondom C.A."

Naar aanleiding van het in ons nummer van 8 september gepubliceerde ingezonden stuk, getiteld „Nuchterheid en sentiment rondom Campo Alegre" bereikte ons het volgende schrijven van een lezer.

Over bovenstaand artikel, meneer, las ik in enkele nieuwsbladen in de Nederlandse Antillen en ik zal u hierbij van antwoord dienen.

Ik vraag u niet om repliek, want naar mijn mening is het beter, dat u over dit ontwerp niet meer schrijft vóórdat u zich beter heeft georiënteerd. Geloof mij, dat is nodig als u schrijft over iets van zo groot belang.

En ik zal u aantonen, dat u dat niet gedaan heeft, dat u er dus niets, of laat ik zeggen, nagenoeg niets van af weet. Vergeef mij echter als ik niet op al uw beweringen inga, het wordt te veel en te gek.

U beweert zelf, dat u uw naam niet bekend maakt, omdat er gemakkelijk aanleiding zou kunnen zijn, dat men u met „vurig voorstander van het Campo" zou betitelen. Denkt u dat het mogelijk is u met iets anders te betitelen nadat men uw artikel heeft gelezen? Om uw eigen woorden te gebruiken: „Wees nu niet zo naïef". Wel zou het sympathieker hebben aangedaan als u uw artikel begonnen was met de waarheid te vermelden.

De beoordeling of u door het schrijven van dit artikel een campo-begunstiger werd, laat ik graag aan uw eigen beoordeling en die van de lezer over.

U schrijft, dat u de zaak slechts objectief bekijkt, doch weet u wel, dat het gewenst is, dat men in een zaak, die men objectief wil bekijken, van de meest belangrijke punten op de hoogte is?

Daarbij bouwt u voort op door u geponeerde stellingen, die, òf helemaal in strijd zijn met de waarheid, òf waarin alle logica zoek is.

Om er maar enkele te noemen:

U schrijft als een der noodzaken tot de aanwezigheid van het campo in uw artikel, dat we hier een groot vrouwen-tekort hebben. U heeft blijkbaar nagelaten hier op Curaçao en ook op Aruba bij de respektieve bevolkingsbureau's te informeren.

Doet u dat eens en het zal u blijken dat u zich vergist met de tijd van in- en enkele jaren na de oorlog. Nu reeds jaren in de bedrijven de inlandse krachten de voorkeur genieten en vele buitenlanders weer naar huis zijn gegaan, valt dat heel erg mee.

U schrijft, dat zowel op Curaçao als op Aruba praktisch geen lokale prostituees zijn. Hier beweert u iets, dat u veel beter had moeten weten.

Meneer, u schrijft over dingen, waarvan u niets weet, echt ergerlijk onverantwoordelijk.

U kunt alsnog uw inzicht in deze verruimen als u eens even bij de politie gaat informeren. U zult er beslist van staan te kijken hoeveel lokale prostituees daar ingeschreven staan. En vraagt u dan ook nog even hoeveel **niet** ingeschreven prostituees er waarschijnlijk op Curaçao rondlopen.

U moet dat echt eens doen.

Als u dan toch in de buurt bent, loop dan ook even bij de kinderrechter, bij de Voogdijraad en bij de reclassering aan. Al deze mensen kennen de gevolgen van het campo en zij weten heel wat van het probleem.

Zij zijn het helemaal niet met u eens hoor. Vraag het hen maar eens. Als u daarbij niet te zelfingenomen doet, zullen zij waarschijnlijk wel de tijd nemen om u een andere kijk op de zaak te geven. Vraagt u maar eens op de man af hoeveel personen, naar hun mening, reeds hun nek in het campo hebben gebroken. Hoeveel aardige jongens dáár zijn begonnen hun toekomst naar de kelder te helpen.

U maakt een zeer grote fout door het verschil niet te willen zien tussen de prostitutie, die in de door u genoemde landen en steden wordt bedreven en die in het campo.

U weet toch ook, dat het campo de prostitutie attraktief maakt voor de jongens en mannen. Voor een niet onbelangrijk deel is het een attraktie door de aanwezigheid van de **buitenlandse** prostituees. U begrijpt toch hoe ik dat bedoel? Kan men onderhand niet spreken van een geanimeerde prostitutie nu het Gouvernement deze wijze van prostitutie goed vindt, althans dit campo toelaat? Is dat ook het geval in de door u bedoelde steden? Zo is het daar toch niet, dat weet u toch.

Heeft u zich al eens verdiept in de problemen van de opgroeiende en rijpere jeugd?

Vindt u ook niet, dat het niet bevorderlijk is voor de karaktervorming van een jongen, als hij ziet en hoort wat in het campo gebeurt? Als hij min of meer gerespecteerde mannen uit onze samenleving het campo ziet bezoeken? En zou zo'n jongen nu precies weten of dit campo door het Gouvernement wordt **aanbevolen** of alleen maar **geduld?**

Gelooft u, dat een jonge kerel, die campo-bezoeker is, daarnaast met concentratie de lessen van bv. een avondschool volgt of iets anders doet om zich en zijn as. gezin een betere toekomst te verzekeren. Ik geloof het niet.

Toch is de gemeenschap erg gebaat met jonge kerels, die met alle kracht aan hun toekomst bouwen. Het worden vaak prachtkerels met mooie gezinnen. Echt mannen, die een Curaçaos meisje gelukkig kunnen maken en die goed voor hun kinderen zullen zorgen. Daarbij hebben deze jongens de toekomst van Curaçao in hun handen, veel meer dan de jonge campo-bezoekers.

Praat u daar eens over met opvoeders, met hoofden van scholen bv. die de nodige ervaring hebben, omdat ze met hun ogen open reeds verschillende jaartjes meelopen.

Gaat u zelf eens naar het campo en zie jongens aan de shutters van de verschillende appartementen staan luisteren naar wat binnen gebeurt.

U bestaat het om te beweren, dat, als de prostitutie zou zijn opgeruimd, de campo-tegenstanders als resultaat van hun „succes" de misdaad snel zouden zien groeien. Vooral de sexuele misdrijven en tussen haakjes de homosexuele.

Nooit gehoord meneer, van een eiland met een groot tekort aan mannen, waar dit euvel op ongekende wijze groeide?

Kom, u heeft toch zelf ook van gehoord?

Uw bewering in deze is trouwens niet juist en werkt verwarrend.

U stelt ons ervan op de hoogte wat er naar uw mening zal gaan gebeuren na het „succes" van de anti-campo-mensen en de prostituees dus verdwenen zullen zijn.

Nogmaals meneer, u praat over zaken waarvan u geen verstand heeft.

Het is nl. zo, dat we, als het campo met zijn inhoud verdwijnt, niet eens de helft van onze prostituees kwijt zijn. U haalt de zaken hopeloos door elkaar. Vanzelf klopt uw argumentering dus niet.

Ik kan u trouwens wel verklappen, dat men op Aruba nog niet weet of de door u bedoelde misdrijven daar nu aan het toenemen zijn. Zo'n vaart als u het ons wil doen geloven, loopt het dus zeker niet. En ik heb deze laatste wijsheid van mensen, die wèl georiënteerd zijn.

U beweert, dat het huwelijksbootje van een huisvader-campobezoeker toch wel kapot zou zijn gegaan als het campo er niet was geweest.

Geloof mij, in nagenoeg elk huwelijk botsen de meningen wel eens en misschien is dat wel gezond. Naderhand, als de gemoederen wat bedaard zijn en men alles rustiger bekijkt, lacht men om de reden der botsing en is opnieuw gelukkig met elkaar.

Er zijn echter mannen voor wie het in die omstandigheden niet goed is een campo met attraktieve vrouwen bij de hand te hebben. Door dat campo kan er dan gemakkelijk iets onherstelbaars gebeuren.

En zo'n man maakt zich aanvankelijk misschien zelf wijs, dat het geen kwaad kan als je er alleen maar eens heengaat om er een biertje te drinken en even te kijken. Als je er echter eenmaal bent, wordt het moeilijker, want al ben je niet voor die vrouwen naar het campo gegaan, je wordt er daar zo ongeveer aan je haren bij gesleept.

Gelooft u aan de mogelijkheid, dat een overigens fatsoenlijke huisvader, later van zichzelf en het hele minderwaardige gedoetje moet walgen. Ik hoop voor u, dat u het zich kunt voorstellen.

Ik blijf erbij, dat het campo zoals het is de prostitutie animeert. Denkt u er ook eens goed over na.

Overigens, als ik lees dat u moeders blij wilt laten zijn als haar zonen het campo willen bezoeken, nota bene omdat ze anders voor een zedenmisdrijf met de strafrechter in aanraking zouden zijn gekomen en daardoor levenslang gebrandmerkt zouden zijn, kom ik woorden tekort.

Slaat u onze Curaçaose jongens werkelijk zo laag aan?

In gemoede, u gelooft er toch zelf niets van?

En deze misdrijven gebeuren ook thans, nu het campo er wel is. Hoe zit dat? Gelooft u mij niet? Vraag ernaar, u zou toch reeds bij de politie gaan informeren.

Wat ik u echter sterk afraad, is, datzelfde te gaan beweren tegen de Arubaanse jongens. Daar zijn „ze" in december van het vorig jaar nl. verdwenen.

Het zou daar op Aruba beslist niet goed met u aflopen.

En schilder Moeder Natuur a.u.b. niet zo zwart door haar de schuld te geven.

Behalve de door u bedoelde drang, heeft diezelfde Moeder ons ook een heel stel remmen meegegeven.

U bedoelt het misschien niet zo, maar u stelt de Curaçaose mannen en jongens min of meer op één lijn met een dier.

Gelooft u mij echter, hier op Curaçao, net zo goed als overal elders, bestaan veel essentiële verschillen tussen mens en dier, ook op het gebied van het sexuele.

De jongens en de mannen van Curaçao zijn veel beter dan u denkt.

En geef nu niet altijd de pastoors de schuld. Zoekt u mij eerst eens een geestelijke op, van welk geloof doet er niet toe, die het met u eens is. U vindt hem niet, meneer. En laat ik u verzekeren, dat deze mensen iets weten van opgroeiende mannen en hun problemen, van in de steek gelaten vrouwen en van hulpbehoevende verwaarloosde kinderen. In uw trant, meneer: Het zijn vakmensen.

Legt u zelf ook eens uw oor te luister in door het campo gedupeerde gezinnen; tracht u eens te ontdekken wat goed is voor onze Curaçaose jeugd.

Ik garandeer u, dat uw „nuchterheid en objektiviteit" u onbehaaglijk zal gaan liggen zo gauw u zich een klein beetje inzicht heeft verschaft. Het zal zó zijn dat u liever niet meer aan dat artikel wordt herinnerd.

Slaat u er eens de geschriften op na van ernstige zoekers, die het prostitutie-probleem hebben behandeld. Onder deze mensen staat u met uw overtuiging alleen.

En denkt u eens aan onze vrouwen en meisjes. Probeert u eens de ellende te peilen, die het campo voor haar brengt. En welk voorbeeld en welke kijk op het leven krijgen onze jonge Curaçaose meisjes door het campo. Je kunt haar daar niet onwetend van laten, ze komen er achter, gelooft u dat van mij.

Maar hoe gaan ze dan denken over de waarde van het zelfrespekt en over de mate van het kwaad der prostitutie?

Gelukkig zien de meisjes het hier beter dan u, maar toch, heeft u wel eens de moeite genomen te gaan zien hoe de kinderen van zo'n gevallen vrouw worden opgevoed? Nooit eens nagegaan wat er zo vaak van deze stumpers terecht komt?

U moet dat zeker eens doen.

Daarom vraag ik u: Waarom schreef u dat artikel? Financieel bent u niet geinteresseerd. Was dat wel het geval, dan zou u beter zijn ingelicht.

Zoals ik reeds zei, schreef u over dingen, waarvan u geen verstand heeft.

Dat blijkt ook uit het feit, dat u de zeelui niet heeft genoemd.

Had u er niet aan gedacht? Dit argument werd en wordt nl. veel gebruikt, ziet u.

Of heeft u het opzettelijk niet gedaan, omdat u mèt mij van mening is, dat het geen Gouvernementstaak is om vreemde zeelieden aan een attraktieve prostituee te helpen?

U zegt, dat de „mensen, die aan de drank verslaafd zijn, toch wel drinken ook zonder campo" en daarin heeft u gelijk. Aan de drank verslaafden echter, let wel, de verslaagden komen praktisch niet in het campo.

Ook hier bent u verkeerd georiënteerd.

Geloof mij echter, de bezoekers van het campo komen daar niet om drank.

Wat zou er gebeuren met het campo,

Nu dan, wees wijzer.

Wel kan een goed opmerker zien, dat vooral de jongeren zich daar heel wat moed indrinken. U begrijpt, dat misschien niet zo goed, maar veel mannen schamen zich daar (gelukkig) nog een beetje.

Wel geloof ik u als u beweert, dat er in het campo veel dronkaards worden gemaakt.

En denkt er eens heel diep over door, dat prostitutie niet bestaat zonder vrouwenhandel. En ieder weldenkend mens heeft dat reeds afgekeurd, internationaal ziet men dat zeer ernstig. Of denkt u er anders over?

Eén verzoek heb ik echter aan u. Als u schrijft, tracht dan daarbij iets op te bouwen. Propageer niet het slechte, het verkeerde. U breekt er zoveel goeds en moois mee af. Als u dit laatste toch wilt doen, doe het dan met verstand en maak van uzelf geen dwaas.

Ook ik, meneer, zet hier mijn naam niet onder, wat dat aangaat is er dus geen verschil.

Geloof mij echter op mijn woord, dáár laat ik het niet om.

Drinkwaterinstallatie voor Curacao-zou binnenkort besteld worden

Londen. — De „Central Office of Information" te Londen, de officiële Engelse voorlichtingsdienst, meldt, dat een firma in Glasgow een order ontvangen heeft voor de bouw van een installatie op Curaçao, die per dag 4.000 ton zeewater in drinkwater zal omzetten. Het contract bevat de bouw van krachtcentrales, boilers, turbo-generatoren, pompen en pijpleidingen. De waarde van het contract beloopt ruim één miljoen pond sterling, aldus het bericht.

Bij navraag bij de betrokken gedeputeerde deelde deze het A.N.P. te Willemstad mede, dat het bericht van de Central Office of Information voorbarig was en dat de desbetreffende bestelling nog niet heeft plaats gevonden. Men verwacht wel, dat zij binnen afzienbare tijd haar beslag zal krijgen.

Londen. — Prinses Margaret van Engeland is vrijdagochtend met een vliegtuig van de B.O.A.C. uit Londen vertrokken voor een reis van vijf weken door Oost-Afrika. De eerste plaats, die bezocht zal worden, is Mombasa, in Kenia.

Nederlandse Jaarbeurs verloopt gunstig

Utrecht. — De gunstige berichten omtrent de gang van zaken op de najaarsbeurs houden aan. In vrijwel alle geledingen wordt een levendige kooplust, zowel voor binnen-, als buitenland, getoond.

De al eerder waargenomen vraag naar kwaliteitsgoederen blijft voortduren. Zij openbaart zich niet alleen in glas, aardewerk en porcelein maar ook in radio- en televisietoestellen en koelkasten. Vele exposanten in de sector gebruiksgoederen verklaren zich genoodzaakt de bestellingen enigszins af te remmen daar de grootte van de reeds ontvangen orders hun produktiemogelijkheden in de komende maanden dreigt te overschrijden.

Behalve door een geanimeerd binnenlands bezoek wordt deze najaarsbeurs gekenmerkt door een toenemend bezoek uit het buitenland. Tot nu toe zijn zakenlieden uit 59 landen geregistreerd.

Drie kinderen van vierling overleden

Buenos Aires. — Van de vierling, die de 33-jarige Margarita Laib de Grouber de vorige week in Buenos Aires ter wereld bracht, zijn drie overleden, zo is door de doktoren bekend gemaakt. De vierde baby is een sterke en gezonde jongen.

ERIC DE NOORMAN: HET TEKEN DER JOMS

52—31 „Weg" schreeuwt Eric, terwijl hij opspringt. „Hoe kan dat?" „Ik...... ik. weet het niet", stamelt de heelmeester, „Het is mij een raadsel. Toen ik voor de laatste keer naar hem keek, was hij nog buiten kennis".

Doch de Noorman luistert al niet meer. Met grote stappen holt hij de kamer uit. De heelmeester kan hem nauwelijks bijhouden.

De man kan toch niet zomaar verdwenen zijn?" vraagt de Noorman, terwijl hij de ziekenkamer, slechts door een gordijn van de ziekenkamer van de heelmeester gescheiden, binnentreedt.

De rustbank is leeg. Het deksel is in een slordige hoop op de grond

Eric werpt een snelle blik rondom zich, doch nergens vindt hij aanwijzingen, die dit raadsel kunnen oplossen. Dan gaat hij naar het raam. „Zijt ge al die tijd hier geweest?" vraagt hij aan de heelmeester, die er enigszins bedremmeld bij staat.

„Ja......ja...... heer Koning", antwoordt de oude man. „Ja...... behalve gaat hij aarzelend verder.

„Behalve wat?" vraagt de Noorman ongeduldig. „Ik dacht stemmen op de gang te horen, heer Koning, kort nadat gij weggegaan waart. Ik meende, dat iemand mij riep, doch toen ik ging kijken, was er niemand te zien. En toch kan ik mij onmogelijk vergist hebben!" Eric wijst op het raam.

„Dan moet hij langs die weg verdwenen zijn, dat kan niet anders", zegt hij kort. „Maar...... maar de man is zwaargewond!" stamelt de heelmeester.

De Noorman knikt afwezig. Er trekt een diepe rimpel tussen zijn ogen. „Precies", beaambt hij. „Daarom kan hij er zelf onmogelijk vandoor geggaan zijn! Men heeft hem dus ontvoerd!"

„Ontvoerd?" herhaalt de heelmeester onthutst. „Maar...... maar wie?"

Ongeduldig haalt Eric de schouders op.

„Als we dat wisten, was alles verklaard!" valt hij de ander in de rede. „Maar ge begrijpt toch wel, dat dit de enige mogelijkheid is? En de man, die dit waagstuk heeft uitgehaald, moet vanuit de burcht geholpen zijn. Trouwens ook die stem op de gang wijst in die richting. Men heeft U willen weglokken......stil!" breekt de Noorman zijn woorden af. „Ik hoor iemand in Uw kamer!"

Met twee sprongen is Eric bij het gordijn. Het vertrek van de heelmeester is leeg, doch als hij de donkere gang instormt, ziet hij in de verte een vage gestalte, die zich snel verwijdert.

„Halt!" dondert de Noorman, terwijl hij er achteraan rent.

Doch zonder zich aan zijn bevel te storen, verdwijnt de gedaante om de hoek, Als de Noorman daar aankomt, is er niets meer, te zien. Slechts van uit de duistere verte weerklinkt het geluid van dravende voetstappen.

ARUBA

Pastoor Burgemeester mogelijk volgende week uit ziekenhuis

Oranjestad. — Het gaat goed met Pastoor Burgemeester van de parochie Oranjestad, die vijf weken geleden na een ongelukkige val in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Reeds geruime tijd is hij „lopend" patiënt en indien zich geen complicaties voordoen, zal de Pastoor mogelijk eind volgende week het ziekenhuis mogen verlaten.

Tivoli Canasta- en Dominotournooi

Oranjestad. — De stand van het canastatoernooi in de Tivoliclub is, na voortzetting, als volgt: 1) mevr. R. Wittkowskq (16 wedstrijdpunten); 2) mevr. Maria Wever (14 punten); 3) mevr. D. Laclé (14 punten) en 4) mevr. B. Arends (14 punten).

Met het dominotoernooi staat de heer Johnny Oduber op de eerste plaats met 26 wedstrijdpunten, gevolgd door de heer Hubert Arends met 24 punten; 3) de heer Mario Croes 24 punten en op de vierde plaats de heer Jossy Laclé.

De wedstrijden worden voortgezet.

Oprichtingsplan voor schutterij

Orajnestad. — „Voz di Aruba" wist te melden, dat enkele Brabanders en Limburgers op ons eiland met pannen rondlopen tot het oprichten van een gezelligheids-„schutterij" te komen.

Kinderspel oorzaak van dodelijk ongeluk

Oranjestad. — Over het verkeersongeval in de Beatrixstraat, tengevolge waarvan het vierjarige dochtertje van de heer en mevr. van Marion om het leven kwam, vernamen wij nader, dat thans vrijwel met zekerheid is komen vast te staan, dat de bestuurder van auto 1605 geen enkele blaam treft. De bestuurder zou langzaam hebben gereden en de aanrijding vond plaats doordat het kindje, al spelende, plotseling van achter een geparkeerde auto te voorschijn kwam en zich op de rijweg begaf.

Onder grote belangstelling vond gistermiddag de ter aarde bestelling plaats van het slachtoffertje. De droeve stoet werd onder anderen door de Gezaghebber en de commissaris van politie gevolgd.

Nieuwe touristenfolder verschenen

Oranjestad. — Van het Toeristenbureau ontvingen wij een exemplaar van een nieuwe toeristenfolder voor Aruba. Het door York Litho Co. (New York—Miami) gedrukte vouwblad ziet er bijzonder verzorgd uit en bezingt met tal van buitengewoon fraaie kleurenfoto's op passende wijze de lof van ons eiland. In zijn soort, „de conventionele toeristenfolder is het een perfekte uitgaven. Of ze echter tussen de duizenden vouwbladen van gelijke soort zal opvallen, is een andere kwestie, welke de vraag opwerpt, of voor een volgende uitgave niet eens de hulp moet worden ingeroepen van een deskundig reklamebureau voor een meer opvallende en originele uitgave.

Reisdeskundigen bezoeken Aruba

Oranjestad. — Teneinde de passagiers een zo groot mogelijke service te geven, sloot de KLM met tal van grote Amerikaanse luchtvaartondernemingen overeenkomsten, die voorzien in goede doorverbindingen en doortarieven voor luchtreizen vanuit vrijwel elke stad in de Verenigde Staten en alle landen, welke door de KLM worden bediend.

Een dergelijke overeenkomst werd ook door de KLM gemaakt met National Airlines, een van de grootste en meest belangrijke luchtvaartmaatschappijen van Uncle Sam. Teneinde van deze overeenkomsten een maximum aan effekt te krijgen, heeft de KLM een aantal deskundigen van NAL uitgenodigd eens een kijkje te komen nemen in Havana, Caracas, Curaçao en Aruba. Zodoende zal straks in Amerika met meer kennis van zaken en zeker ook meer enthousiasme over deze Caraibische landen kunnen worden gesproken.

Onder leiding van de chef van de „interline" afdeling van de KLM in New York, de heer Tom Fox, wordt dit gezelschap, dat uit tien personen bestaat, maandag as. op Aruba verwacht. De gasten worden hier rondgeleid door het „shopping center" naar verschillende attrakties en naar de stranden. Er wordt een lunch aangeboden, waar zij gelegenheid zullen krijgen belangrijke figuren en de pers te ontmoeten en er zal alles worden gedaan om een zo goed mogelijke indruk van het zich voor het toeristenverkeer snel ontwikkelende Aruba te geven.

De gasten worden maandagmiddag verwacht, logeren in Strand Hotel en reizen dinsdag door.

Opnieuw levert de KLM op deze wijze een bijdrage tot het geven van grotere bekendheid aan ons eiland.

Firma WEIR maakt kleurenfilms

Oranjestad. — De firma Weir heeft besloten ook de propagandistische aspekten van de bouw van 's werelds grootste destillatieinrichting voor zeewater op Aruba uit te buiten. Van de bouw en inrichting der fabrieken zal door de firma een kleurenfilm worden vervaardigd, die men later overal ter wereld hoopt te vertonen.

Dit betekent tevens een goede, gratis reklame voor ons eiland.

Geen consulaire posten voor Lago-employé's

Oranjestad. — In een interne publikatie van de Lago Directie aan supervisors wordt gezegd, dat de Lago-directie het niet gewenst acht, dat Lago-employees benoemingen aanvaarden tot honorair consul of vice-consul, dan wel voor ander diplomatieke posten. Een reden voor dit besluit wordt niet gegeven.

Dominikaans Baseballteam naar Aruba

Oranjestad. — Het volgend weekend wordt op ons eiland verwacht een baseballteam van de Dominikaanse luchtmacht. Dit team heeft onlangs het kampioenschap behaald in de competitie voor amateur baseballteams in de Dominikaanse republiek. Het team komt uit tegen een sellectie van Aruba. Vermoedelijk zullen er twee wedstrijden, beide in het Wilhelminastadion, worden gespeeld.

OPENBARE AANBESTEDING

Het Hoofd van de Dienst Openbare Werken Aruba zal op Maandag 22 October 1956 om 11 uur v.m. een openbare aanbesteding houden voor:

DE LEVERING VAN MATERIALEN TEN BEHOEVE VAN DE AFRASTERINGEN LANGS HET TERREIN VAN DE RAFFINADERIJ VAN DE AREND PETROLEUM MAATSCHAPPIJ

Volgens bestek no. 13

Bestek en tekening zijn vanaf heden verkrijgbaar aan het kantoor van bovengenoemde dienst à f. 1.— per stel.

N. V. ARUVEN

gevestigd te Aruba

Opengesteld inschrijving voor aandelen (serie C) aan toonder ad f. 1000.— per stuk, tot een totaalwaarde van f. 732.000.–.

Maatschappelijk kapitaal f. 3.000.000.–.

Waarvan reeds ingeschreven:

f. 1500.000.– Serie A. op naam van Eilandgebied Aruba.

f. 768.000.– Serie B. op naam van Venaruba C.A., gevestigd in Caracas, Venezuela.

Nog beschikbaar:

f. 732.000.– Serie C. aan toonder.

Ieder aandeel van serie A, B of C, is gelijkwaardig, geeft dus een stem en een gelijke aandeel in de winst van het hotel casino.

Inschrijving kan geschieden:

Rechtstreeks bij de N.V. Aruven, P.O. Box 59, Oranjestad.
Bij de Aruba Bank, alhier.
Bij de Aruba Commercial Bank, alhier.
Bij de Hollandse Bank, alhier.

Stortingen op het ingeschreven bedrag dienen te geschieden als volgt: 50% van de nominale waarde direct bij de inschrijving, en de rest in vijf gelijke maandelijkse termijnen.

Het doel der N.V. is het doen bouwen en exploiteren van een modern beach-resort-hotel-casino aan de Palmbeach op Aruba, genaamd „ARUBA CARIBBEAN HOTEL".

Het hotelgebouw en casino worden thans, evenals het interieur en het meubilair, ontworpen door de architect Morris Lapidus in de V.S.A.

Het streven is om nog voor het eind van dit jaar met de bouw aan te vangen.

De N.V. ARUVEN zal de belastingvrijstellingen genieten welke door de Industrievestingswet worden aangeboden. Ten behoeve van de Casino zal een monopolievergunning worden verstrekt.

Binnenkort zullen prospecti verkrijgbaar zijn aan bovenvermelde adressen en bij het Touristenbureau te Oranjestad, Aruba.

DE DIRECTIE

Afgeketste Campo-plannen voor Aruba nog funester dan men dacht

Willemstad. — De Regerings Voorlichingsdienst heeft uitdrukkelijk gedementeerd, dat op Aruba plannen bestaan een Campo Alegre op te richten. Het pleit voor de aktiviteit van de voorlichtingsdienst, dat zij zo snel reeds op de hoogte was van deze binnenkamers door Curaçaose en Arubaanse handelaren opgezette plannen. Gelukkig voor Aruba zal het Bestuurscollege nooit het oprichten van een Campo Alegre permitteren.

Bij nadere informatie bleek ons, dat de voor Aruba afgeketste plannen nog funester in hun uitwerking voor Aruba geweest zouden zijn dan het huidige Campo dit voor Curaçao is. Immers heeft er niet iemand verklaard: „Wij zullen het bij hen brengen"?

Voor Aruba bestond het plan niet één Campo, bv. te San Nicolaas te vestigen, maar over het gehele eiland verspreid bij de bevolkingscentra zg. bungalows te bouwen voor buitenlandse dames, die dan overdag hun bezigheid zouden vinden in bars en café's en zo een afspraak konden maken voor de avonduren. Dat deze bungalows de morele ondergang van veel Arubanen betekend zouden hebben, is duidelijk. Mochten wij hier op Curaçao een zo principiële houding vinden ten aanzien van het Campo Alegre, als men op Aruba aannam ten aanzien van deze bungalows.

Chuchubi gedrukt

Oranjestad. — Het tot dusver gestencilde blad van G. J. Schouten, Chuchubi, dat op alle „werk"-dagen verschijnt, komt thans in gedrukte vorm. Wij wensen collega Schouten veel succes met deze belangrijke verbetering van zijn blad. Chuchubi wordt gratis verspreid en beleeft thans zijn achtste jaargang.

„Liga di Obreros" zoekt Contact met werkgevers

Oranjestad. — De vakbond van werknemers buiten de oliegemeenschap, heeft aan tal van werknemers brieven gezonden, waarin wordt medegedeeld, dat zij gaarne in onderhandeling wil treden over het sluiten van kollektieve arbeidskontrakten. In de brief wordt een veertigtal onderwerpen genoemd, welke voor bespreking in aanmerking komen.

De „Liga di Obreros" werd na langdurige voorbereidingen drie maanden geleden opgericht, de statuten werden vorige maand officieel goedgekeurd. De bond neemt heel wat hooi op de vork door thans reeds met een zo omvangrijk programma als het sluiten van „kollektieve arbeidsovereenkomsten" te beginnen.

Nederlandse kranten verschenen niet

Amsterdam. — De abonnees van de Nederlandse ochtendbladen en de tienduizenden treinreizigers in de vroege morgenuren hebben het vandaag zonder krant moeten stellen, door een plotselinge staking, waardoor de Telegraaf, De Volkskrant, Trouw en het ochtendblad van Het Vrije Volk niet konden verschijnen.

De oorzaak van de staking is de ontevredenheid van het typografische personeel over de beslissing van het College van Rijksbemiddelaars dat voor de grafische bedrijven een loonsverhoging van 3 instede van 6% bepaalde.

Doordat op de drukkerij van de Telegraaf ook de Volkskrant, het Parool en Trouw worden gedrukt was voor Amsterdam de staking vrijwel algemeen. Bij het Vrije Volk werd het werk neergelegd voor een 24-uurs staking. Het expeditiepersoneel verklaarde zich solidair met de stakers.

Redactieleden en ander personeel namen het expeditiewerk over. Een deel van de zaterdag-edities van het Vrije Volk was reeds gedrukt en men tracht nu een of meer beperkte edities te doen uitkomen.

De erkende vakbonden staan niet achter de staking.

Omdat de situatie nog uiterst verward is kan nog niet worden vastgesteld of ook het typografisch personeel van andere dagbladen in Nederland in staking zal gaan.

Philippijnse kapiteins naar het Suezkanaal?

Manilla. — Meer dan honderd Philippijnse scheepskapiteins hebben aangeboden als loods in het Suezkanaal te gaan werken. Hun aanbod zal worden overwogen door de Philippijnse vice-premier Carlos Garica, die tevens minister van buitenlandse zaken is. Dit heeft kapitein Salvador Yenko, de voorzitter van het Philippijnse marine-officieren „gilde" bekend gemaakt.

TURPIN verloor van STRETZ

Hamburg. — De Britse bokser Randolph Turpin, oud-wereldkampioen middengewicht, heeft geen succes gehad bij zijn „come back". Hij verloor namelijk van de Duitse halfzwaargewicht-kampioen Hans Stretz is een gevcht over tien ronden op punten.

CURACAO

Populair concert

Willemstad. — Het Curaçaos Philharmonisch Orkest zal woensdag 3 oktober as. 's avonds om kwart voor negen in het Kransgebouw een volksconcert verzorgen onder leiding van zijn dirigent, de heer Boskaljon (Shon Dòdò). Het eerste deel van het programma vermeldt drie ernstige werken, namelijk de ouverture „Impressario" van Cimaroso, Fuga van Bach en Vioolconcert van Vivaldi. Na de pauze wordt een populair concert uitgevoerd, bestaande uit ouverture „Dichter und Bauer" van F. von Soupe, „Gold and Silver" van Franz Lehar en „Tulipan", een mazurka van de Curaçaose componist Chris Ulder. Dit is het eerste volksconcert in een serie, die de heer Boskaljon zich voorstelt te geven.

Ambtilliaanse Ambtenaren vechten voor hun rechten

vervolgd van pagina 1

naar. Deze zal in de commissarissen, die het regeringsstandpunt steunen, weigering van de regering om enkele slechts stromannen kunnen zien. De commissarissen te benoemen op voordracht van de Ambtenarenbond, werkt deze veronderstelling immers in de hand! Hoe de procedure van de benoeming van deze commissarissen verder ook is: deze is kennelijk ondemocratisch en past dus niet in het staatsbestel van de Nederlandse Antillen. De ambtenaren zien zichzelf als gedwongen beleggers en de regering c.s. als de belagers van hun rechten.

Intussen werd op waardige wijze de te luisteren, blijft bijzonder onsympathiek.

Welke democratische middelen staan de ambtenaar ten dienste in zijn strijd om zijn recht te krijgen? In het augustus-nummer van „De Ambtenaar" vindt men een hoofdartikel gewijd aan de positie van de ambtenaar, waarin o.m. wordt gezegd, dat het stakingsrecht wettelijk niet aan de ambtenaren is toegekend en in zekere zin iets onbestaanbaars is. De ambtenaar maakt zelf deel uit van de overheid en zou dus min of meer tegen zichzelf staken! In dit artikel wordt opgemerkt, dat het de ambtenaren zelf zijn, die niet aan het stakingsmiddel denken, zolang zij leven onder behoorlijke omstandigheden en een menswaardige behandeling genieten. Het is dan ook van groot belang voor de overheid te zorgen voor goede arbeidsvoorwaarden. Een middel om de goede verstandhouding tussen de overheid en de ambtenaren te bevorderen is het plegen van overleg.

Geen overleg mogelijk

Wij vinden op de Antillen thans een toestand, waarin zulk een redelijk overleg niet mogelijk schijnt te zijn. Wij geloven dan ook, dat het van belang kan zijn, te wijzen op de uitslag van een rapport over het stakingsrecht van de ambtenaar, dat in het jongste nummer van het bondsorgaan is gepubliceerd. Dit rapport is uitgegeven door de Algemene R.K. Ambtenarenvereniging in Nederland en daarin wordt gesteld, dat het recht op staking een principieel recht is, dat aan iedere mens toekomt. Het is echter geen absoluut recht; het vertoont een sterk relatief karakter: de uitoefening ervan is zeer beperkt. De voorwaarden voor een staking zijn volgens dit rapport, dat de goede gevolgen moeten kunnen opwegen tegen de nadelige, dat middelen en doel verantwoord dienen te zijn en dat alle andere geoorloofde middelen om het doel te bereiken, uitgeput moeten zijn.

Wij hopen niet, dat dit middel ooit zal hoeven worden toegepast, al krijgen wij de indruk, dat de gedachte niet eens in het hoofd van onze ambtenaren zal opkomen. Maar wij stellen dit middel als uiterste grens om te zien, welke middelen daarnaast nog openblijven. De correspondentie over het onderwerp heeft via de pers ook de publieke aandacht getrokken. Daarmede is, zij het dan ook onbewust, propaganda gemaakt voor het standpunt van de ambtenaren, dat met vele logische argumenten omkleed meer te zeggen heeft dan de absolute weigering op de verzoeken. Maar waar elders zou de ambtenaar zijn recht moeten zoeken? Door aansluiting bij bv. een Nederlands Vakverbond, waardoor de aangelegenheid in Rijksverband zou kunnen worden opgelost? Door arbitrage van de Nederlandse Ambtenarenbond of van een groep vooraanstaande Antillianen? Door een beroep op de Kroon? Of is de ambtenaar dan volkomen machteloos en moet hij de zaak maar op haar beloop laten?

Dit zal hij niet kunnen doen zonder in machteloosheid zijn vuisten te ballen en ook dit lijkt ons ongewenst in de verhouding tussen overheid en overheidsdienaar. In dit blad is er al eens eerder op gewezen, dat duidelijk aan de dag treedt het verschijnsel, dat de regering maar laat praten, glimlachend luistert, maar rustig haar gang gaat, waardoor deze lach iets sinisters krijgt. Zulk een optreden verwacht men niet van een democratische regering, want dit riekt bedenkelijk naar diktatuur. Wie zijn oor te luisteren legt en zijn ogen de kost geeft, wie gevoelig is voor sfeer en stemming, bemerkt een groeiende onrust, welke zich meer en meer verbreidt.

Dat deze sfeer in ambtenarenkringen reeds volledig is doorgedrongen, moge blijken uit een bericht, dat ons door de A.N.A.A.B. niet bevestigd kon worden. Volgens dit bericht wordt door een groep niet-Antilliaanse ambtenaren de oprichting overwogen van een belangengemeenschap. Men zoeke hierin geen discriminatie, maar een verweer tegen een nauwelijks te bewijzen of aan te tonen, maar voelbare discriminatie ten opzichte van deze groep ambtenaren. Wij vinden het een heel bedenkelijk teken, dat het zo ver moet komen, want zulk een sfeer is moeilijk in overeenstemming te brengen met de Antilliaanse deugden en evenmin met de vriendschapsband, welke in het Statuut bevestiging vond. Bedenkelijk ook, omdat uit deze toestand weleens een onplezierige uittocht kon volgen, welke de Antillen geen goed zouden doen. Zelfs, wanneer dit bericht onwaar zal blijken te zijn, dan nog is het een bedenkelijk teken van een sfeer, waarin zulk een gerucht kon ontstaan.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Zal Feyenoord overwinningsreeks Sportclub Enschede onderbreken?

Belangrijke wedstrijden in het zuiden

Na de zo succesvolle 3-2 zege op het Zwitserse Elftal te Lausanne vraagt het programma van de competitie voor a.s. zondag weer onze volle aandacht. Inderdaad is de opening van het interlandseizoen 1956-7 voor ons succesvol te noemen, want de 3-2 overwinning van ons Oranjeteam is op het gebied van het internationale voetbal een belangrijk resultaat. Of wij nu zo verheugd moeten zijn over de wijze, waarop deze eerste zege werd behaald, hierop moeten wij niet al te optimistisch zijn gestemd.

Het is natuurlijk waar, dat de winstpunten belangrijk zijn en dat tenslotte toch maar de overwinning behaald is op een Zwitserse ploeg, die een werkelijk uitstekende indruk maakte, behalve dan op het zo zeer belangrijke punt: productieviteit. Echter kunnen wij trots zijn op onze achterhoede, die deze kostbare zege, vooraal wat betreft de tweede helft, als het ware uit het vuur gesleept heeft.

Onze nationale doelwachter De Munck gaf weer een uiterst betrouwbare partij keepwerk ten beste en hij kon menig bewonderend applaus in ontvangst nemen. Hoewel onze beide backs Kuys en Wiersma zeker niet technisch perfect zijn, toch was hun robuste verdedigingswerk van onschatbare waarde. Alleen Cor van der Hart was absoluut minder, dan wij van hem gewend zijn, en hij behaalde op geen stukken na de glanzende vorm, welke hij tijdens de wedstrijd tegen de Belgen o.a. dit jaar te Dourre bereikte. Toen was onze nationale spil werkelijk de spil, waarom alles en alles draaide, toen konden een Mermans en dergelijke Rode Duivels geen gevaar meer voor ons doel opleveren, op werkelijk grootse wijze wist onze midhalf ons doelgebied te zuiveren. Maar nu.... neen, wij kunnen maar alleen hopen, dat hij weer spoedig de oude zal zijn.

Oorzaken zijn wel aan te wijzen: De Fortuna-man moet momenteel te veel wedstrijden spelen, men zou kunnen gaan spreken van voetbalmoeheid. Ook was dit aan het spel van Notermans op te merken. Toen de Oranje-ploeg voldaan huiswaarts ging, vlogen de drie uit Geleen naar Frankfort toe om een wedstrijd te spelen tegen de Duitse Prof-ploeg Offenbacher Kickers en twee dagen later weer naar Frankrijk voor een wedstrijd tegen Rouaan, neen, dit lijkt ons ook wel iets te veel van het goede.

In ieder geval kunnen wij de toekomst met vertrouwen tegemoet zien, fouten worden nu eenmaal gemaakt om hersteld te worden en er waren in onze voorhoede in ieder geval perspectieven te zien: Voges, de debutant-invaller (voor Faas Wilkes) speelde zeker geen onverdienstelijke partij en ook Abe Lenstra deed wederom van zich spreken door zijn prachtig openingsdoelpunt en zijn groot aandeel bij de twee andere doelpunten.

Bossenlaar was redelijk op dreef en ook over Schaap kunnen wij tevreden zijn. De nodige trainingsbijeenkomsten, tesamen met de diverse oefenwedstrijden zullen en kunnen nog het nodige toe bijdragen het peil van ons nationale team op te voeren. Een zeer groot winstpunt hebben wij reeds geboekt: de mentale conditie is uitstekend te noemen en het zeer hoge tempo werd door de gehele ploeg — buitendien was het, althans voor ons Nederlanders, die niet veel zon meer gewoon zijn, zeer warm weer — tot het einde uitstekend volgehouden, en daaraan mankeerde het nog al eens de laatste jaren.

Wat biedt ons het programma voor zondag? Diverse uiterst belangrijke wedstrijden, waarvan zonder twijfel het hoogtepunt te noemen is de big-match in het nieuwe Diekman Stadion te Enschede: Sportclub Enschede — Feyenoord.

Ondanks de blessures van keeper Van der Bijl en Van Woerden, plus de tegenvaller, welke lag in het vertrek van Bosselaar naar zijn oude club Sparta, beschikken de Rotterdammers over een technisch zeer knappe ploeg, die tevens weet doelpunten te maken. Vorig jaar was het te Enschede een prachtige strijd, laten wij hopen, dat het ook nu zo gaat worden en de duizenden en duizenden voetbalenthousiasten kunnen genieten van een prachtige voetbalwedstrijden.. dat de sterkste moge winnen! Hoewel wij een puntenverdeling niet onmogelijk achten.

NAC—Amsterdam belooft een zege voor de Bredase ploeg te worden, of wil Amsterdam zich rehabiliteren voor de zware 6-0 nederlaag tegen Willem II vorige week zondag geleden?

Sparta moet kunnen zegevieren in Tilburg over NOAD, maar of Ajax zo maar een, twee, drie van het Groningse GVAV zal gaan winnen, betwijfelen wij. Een gelijkspel zou een mooi resultaat betekenen voor de sympathieke Noordelingen. DOS kan twee winstpunten vergaren uit de strijd tegen het niet al te sterke Endhoven, maar wat een spanning en sensatie kunnen wij beleven in Venlo bij de grote big-match van het Zuiden tussen VVV en MVV. Een zege van de Maastrichtenaren ligt wel in de lijn der verwachting. Wat de wedstrijd Fortuna'54 — Rapid J.C., de twee grote Zuidelijke concurrenten, betreft, hier wagen wij ons niet aan een voorspelling.

PSV kan tot winst komen tegen Elinkwijk, maar BVV zal toch hard moeten werken om winst te behalen uit de wedstrijd tegen Willem II. Al met al een interessant wedstrijd-programma, waarvan wij de uitslagen met grote belangstelling en spanning tegemoetzien.

Het programma luidt:

Ere-Divisie: NAC — Amsterdam. NOAD — Sparta, Ajax — GVAV, DOS — Eindhoven, VVV — MVV, Fortuna'54 — Rapid J.C., PSV — Elinkwijk, Sportclub Enschede — Feyenoord, BVV — Willem II.

Eerste Divisie A: ADO — DWS, De Volewijckers — KFC, Limburgia — VSV, Roda Sport — HVC, Xerxes — **Het echtpaar Wheatly, dat een bezoek aan Curaçao bracht.** SVV, Wageningen — Alkmaar, Helmondia'55 — Emma.

Eerste Divisie B: Rigtersbleek — Helmond, Blauw Wit — Vitesse, DFC—EBOH, Hermes DVS — Sittardia, Excelsior — EDO, RCH — AGOVV, Fortuna — Scheveningen Holland Sport.

Tweede Divisie A: Tubantia — Velocitas, Heerenveen — Oldenzaal, Be Quick — Zwartemeer, Veendam — Enschedese Boys, Go Ahead — Zwolse Boys, Oosterparkers — Leeuwarden, Rheden — Heracles.

Tweede Divisie B: TOP — Zeist, DOSKO — Wilhelmina, DHC — Hilversum, UVS — Longa, ZFC — ONA, 't Gooi — RBC, NEC — De Baronie.

Nederlandse militairen zouden opstandelingen in Atjeh steunen

Djakarta. — Het in Medan verschijnende communistische dagblad „Patriot" meldde dat ongeveer 150 Nederlandse militairen, waarvan er ook uit Suriname afkomstig zouden zijn, in Atjeh gezamenlijk opereren met de opstandelingen van de Darul Islam. Volgens het blad zouden deze Nederlandse soldaten in juni dit jaar zijn geland en zouden zij naar Atjeh zijn gekomen om de terroristen op te leiden.

Een woordvoerder van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in Djakarta was niet bereid op dit bericht commentaar te leveren.

Voetbal in de A-klasse

Andermaal een gemakkelijke doch zeer verdiende S.U.B.T. zege

RIVERSIDE gekraakt door doelpunten van GOMEZ, THIELMAN en BICENTINI

Willemstad. — Een op grootse wijze combinerende linkervleugel zorgde gisteravond voor een gemakkelijke SUBT-zege ten koste van Riverside in een wedstrijd, welke geldig was voor de Curaçaose A-klasse-competitie. De G-combinatie van de Curaçaose kampioenen — Gumbs en Gomez demonstreerden in de wedstrijd van gisteravond staaltjes van voetbal-techniek, die meer deden denken aan een interland-wedstrijd dan aan een normale competitie-wedstrijd. Gomez en Gumbs werden bovendien geholpen door midvoor Thielman, die ook een van zijn beste comptitie-wedstrijden speelde. Bij al dit charmant spel kwam nog een doelpunt van Thielman, welke gescoord werd, terwijl Thielman zijn rug naar het doel gekeerd had.

Beide clubs verschenen voor deze wedstrijd met hun sterkste combinaties. In de SUBT-gelederen misten wij echter nog steeds Daal, die met een geblesseerde knie nog niet kan spelen. SUBT speelde in de eerste helft met de wind mee en werd gedurende het eerste kwartiertje iets verrast door de voorhoede van Riverside, die met enkele vlugge combinaties gevaarlijk het heiligdom van de Blauw-gelen bereikte. Het leek alsof Riverside zou gaan scoren, maar back Canword speelde een serieuze wedstrijd en was gisteren weer op zijn best. Na ongeveer 20 minuten spelen kreeg rechsbuiten Heiliger een vrije trap te nemen, wegens onnodig ruw spel van iemand uit de Riverside-verdediging. Dit kostte Riverside een doelpunt. Heiliger plaatste met een zacht schot de bal voor het doel van Riverside, waar een hoog opspringende Gomez de bal in het doel kopte: 1—0 voor SUBT.

Vijf minuten later werd het op een zeer komische wijze 2—0 voor SUBT. Na weer een van die vlugge combinaties van de linkervleugel, kreeg Thielman bijna een scoringskans. Hij verloor echter de bal aan doelverdediger Fleming en back Salomé. Deze twee botsten tegen elkaar op, toen zij Thielman de bal ontnamen. Terwijl iedereen al dacht, dat keeper Fleming de bal in zijn bezit had, zagen zij Thielman rond de twee op de grond liggende spelers lopen, om toen met de rug naar het doel gekeerd, de bal, door achteruit te trappen, in het doel te deponeren: 2—0 voor SUBT.

Het komt in de laatste jaren niet voor, dat SUBT een wedstrijd verliest, na met 2—0 te hebben voorgestaan. Toen het in de 35e minuut 3—0 werd, werd zo ongeveer ook het einde van de wedstrijd bereikt, na SUBT's derde doelpunt zakte het tempo af. In de 35e minuut bracht een schot van Bicentini, welke onder keeper Fleming door ging, de stand op 3—0. Bicentini had eerder in de wedstrijd ook nog tegen de paal geschoten en had dus gisteren met zijn schoten tamelijk veel succes. Met de stand 3—0 in het voordeel van SUBT ging men rusten.

Riverside werd voor he grootste gedeelte van de eerste helft op haar helft teruggedrongen en deed voor het grootste gedeelte van de laatste helft dan ook niets anders dan verdedigen. Hierdoor kon SUBT met haar combinaties, die nu steeds te kort bleken, niet scoren. Het prachtige samenspel van de linkervleugel, dat in de eerste helft afgewisseld met wat lange afstands combinaties, werd in de tweede helft te veel doorgevoerd, met als gevolg, dat het spel van de kampioenen steeds te kort was. Her einde van de wedstrijd, welke geleid werd door scheidsrechter Van Ham, werd bereikt met de stand nog steeds 3—0 in het voordeel van SUBT.

De Curaçaose kampioenen hebben thans 18 competitiepunten en hebben dus, praktisch gezegd, de titel al verworven.

AMERIKAANS BASEBALL

PITTSBURGH zorgt voor meer sensatie; BROOKLYN DODGERS met 2—1 geslagen

MANTLE slaat homerun nummer 51

De experts, die door de Pittsburgh Pirates een kans werden gegeven om enkele voorspellingen te doen, inzake de uitslag van de National League-race, werden gisteren weer door dezelfde Pirates verrast. De Piraten, die onder leiding van hun nieuwe manager Bobby Bragan gedurende het eerste gedeelte van het seizoen voor zoveel sensatie hebben gezorgd, door voor enkele dagen aan de kop te staan van de National League, versloegen gisteren de Wereldkampioenen van Professional Baseball, de Brooklyn Dodgers, met 2—1.

Deze viktorie ten koste van de Dodgers kwam een dag nadat dezelfde Pirates met dezelfde score van de Milwaukee Braves hadden gewonnen. Nadat de Pirates de Braves met 2—1 hadden verslagen en de Dodgers hierdoor een voorsprong kregen van één wedstrijd, dachten velen, dat het met de Braves gedaan was. Milwaukee krijgt echter weer de kans doordat de Brooklijn Dodgers gisteren van de Pirates verloren.

De Braves wonnen gisteren met 6—4 van de Chicago Cubs en bleven na deze wedstrijd slechts enkele percentagepunten achter de Dodgers. Warren Spahn won de wedstrijd voor de Braves en Warren Hacker verloor voor de Cubs. Monty Irvin had voor de Cubs een homerun.

Verder wonnen de New York Giants met 7—3 van de Philadelphia Phillies en de Cincinnati Redlegs handhaafden zich in de running voor de pennant, door met 9—1 van de Cardinals te winnen. Wally Post sloeg in deze wedstrijd twee homeruns voor de Redlegs.

Mickey Mantle had gisteren in de American League weer een goede dag. De beroemde centerfielder van de New York Yankees, die dezer dagen kans loopt zijn zo begeerde „triple crown" te verliezen, nadat hij voor het grootste gedeelte van het seizoen in alle drie „batting"-departementen aan de kop had gestaan, sloeg gisteren zijn 51e homerun van het seizoen. Niemand kan Mantle meer de homeruntitel van de Major Leagues ontnemen. Mantle had in totaal vier honkslagen in vijf slagbeurten om zich zo in de running te handhaven voor de batting-title. Ondanks echter de prestaties van mr Mantle, verloren de Yankees met 13—7 van de Boston Red Sox. Bob Turley was de verliezende Yankee-pitcher.

Geholpen door homeruns van Vic Wertz en Al Rosen, wonnen de Cleveland Indians met 5—1 van de Detroit Tigers. Early Wynn won de wedstrijd voor de Indians, terwijl Billy Hoeft de verliezer was voor Detroit.

Verder wonnen de Chicago White Sox en de Kansas City Athletics elk een wedstrijd van hun doubleheader. De White Sox wonnen de eerste met 4—2 en de Athletics de tweede met 3—2. En de Baltimore Orioles versloegen de Washington Senators met 7—3.

Beurs Caracas

Centro Simón Bolivar 1a Emisión	99.-
Centro Simón Bolivar 2a Emisión	98,50
Centro Simón Bolivar 3a Emisión	.-
Centro Simón Bolivar 4a Emisión	97.25
Centro Simón Bolivar 5a Emisión	96.50
Centro Simón Bolivar 6a Emisión	.-
Centro Simón Bolivar 7a Emisión	95.75
Centro Simón Bolivar 8a Emisión	.9575
Banco Obrero Céd. Hip. 5 años	.-
Banco Obrero Céd. Hip. 10 años	.-
Auto-Ven ordinarias	16.-
Banco Central	.-
Banco Comercial de Maracaibo	135.-
Banco Industrial	670.-
Banco Maracaibo	340.-
Banco Mercantil	1.200.-
Banco Nacional de Descuento 8°/cp.	.-
Banco Provencial	.-
Banco Venezuela	2.245.-
Barvensa acciones nuevas	.-
Barvensa acciones viejas	.-
Bolsa de Caracas acciones	-
Cauchos General ordinarias	300.-
Cauchos General preferidas	.-
Celanese ordinarias	8,50
Calense preferidas	660.00
Cemento Carabobo	325.00
Cerveceria La Llanera	9.50
Cerveceria Oriente	.-
Cerveceria Nacional	92.-
Crédito Urbano	.-
Creole Petroleum Corp.	309.-
Electricidad Caracas acciones s/d	170.-
Electricidad Caracas derechos	.-
Electricidad Caracas serie A	100.-
Electricidad Caracas serie B	.-
Electricidad Caracas serie C	99.50
Embotelladora Z Coca-Cola	150 00
Envases Venezolanos	187.00
Financiadora preferidas E	.-

Prins Bernard naar Verenigde Staten

's-Gravenhage. — Z.K.H. prins Bernhard zal eind oktober voor een week naar de Verenigde Staten gaan. Hij zal 30 oktober te New York tijdens een bijeenkomst van de Nederlandse Kamer van Koophandel spreken over de verantwoordelijkheden der Westerse landen jegens onderontwikkelde gebieden. Hij zal op uitnodiging van de Amerikaanse marine een oefentocht meemaken van een nieuw vliegkampschip. De prins zal zich ook naar New Orleans begeven.

Rio de Janeiro. — De Braziliaanse president Kubitschek tekende een decreet, dat de toekomstige „overbrenging" van de Braziliaanse hoofdstad naar een centraal plateau in het land, inhoudt.

Deze nieuwe Braziliaanse hoofdstad zal „Brazilia" gaan heten.

